

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'ECONOMIA DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 350-1992

Fq.Con.núm. 33/27

X legislatura

Any 2022

Núm. 62

**Presidència
de la Sra. Maria Pilar Sansó i Fuster**

Sessió celebrada dia 7 d'abril de 2022

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

COMPAREIXENÇA conjunta RGE núm. 7590/21, sol·licitada pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, dels representants de les entitats productores del sector primari de les Illes Balears: Unió de Pagesos de Mallorca, Associació Agrària de Joves Agricultors, ASAJA, i Unió de petits agricultors i ramaders, UPA Illes Balears..... 966

LA SRA. PRESIDENTA:

Començam la sessió d'avui i, en primer lloc, els demanaria si es produeixen substitucions.

EL SR. FERRER I RIPOLL:

Bon dia, presidenta. Joan Ferrer substitueix Jordi Mari.

EL SR. FERNÁNDEZ I LOMBARDO:

Ares Fernández substitueix Maria Antònia Truyols.

LA SRA. CARBONERO I SÀNCHEZ:

Sí, presidenta, Pilar Carbonero substitueix Helena Benlloch.

Compareixença conjunta RGE núm. 7590/21, sol·licitada pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, dels representants de les entitats productores del sector primari de les Illes Balears: Unió de Pagesos de Mallorca, Associació Agrària de Joves Agricultors, ASAJA, i Unió de petits agricultors i ramaders, UPA Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé, passam al debat de l'ordre del dia d'avui, que consisteix en la compareixença conjunta, RGE núm. 7590/21, sol·licitada pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, dels representants de les entitats productores del sector primari de les Illes Balears: Unió de Pagesos de Mallorca, Associació Agrària de Joves Agricultors, ASAJA, i Unió de Petits Agricultors i Ramaders, UPA de les Illes Balears.

Aprofit per donar la benvinguda a tots els seus representants, gràcies per assistir aquí, és un honor tenir-vos entre nosaltres.

I assisteixen per part de les associacions productores: el Sr. Sebastià Ordinas i Capó, secretari general d'Unió de Pagesos, benvingut; el Sr. Joan Simonet i Pons, gerent de l'Associació Agrària de Joves Agricultors, ASAJA, benvingut; i la Sra. Joana Mascaró i Obrador, gerent d'Unió de Petits Agricultors i Ramaders, UPA de les Illes Balears, benvinguda.

També vull donar la benvinguda a les persones que ens acompanyen avui com a convidades.

Ara, per començar, tenen la paraula els representants de les entitats productores del sector primari de les Illes Balears per tal de fer una exposició oral durant un temps màxim de trenta minuts. Els trenta minuts són entre tots, per tant, agrairia que us distribuïssiu el temps, més o manco uns deu minuts cadascun, seré un poc flexible amb el temps, ja que són convidats que venen de fora i consideram que heu de tenir el temps suficient per poder donar les explicacions que considereu oportunes.

Per tant, per començar, don la paraula al Sr. Sebastià Ordinas i Capó, representant d'Unió de Pagesos de Mallorca.

EL SR. SECRETARI GENERAL D'UNIO DE PAGESOS DE MALLORCA (Sebastià Ordinas i Capó):

Molt bon dia a tots, gràcies a tots els diputats i diputades i, especialment, a MÉS per Mallorca i a Joan Mas, per haver demanat la compareixença dels representants de les organitzacions agràries, per primera vegada en la història del Parlament.

Bé, nosaltres explicarem una mica la idiosincràsia de l'agricultura mallorquina, així com la vivim a dia d'avui, per traslladar-vos com està el sector fins ara.

A Mallorca tenim una agricultura molt diversificada, una agricultura que gestiona bona part del territori d'aquesta illa, al voltant d'un 70%, i que gestiona poca gent i cada vegada manco gent, per tant, cada dia les explotacions han de ser més grosses, ja sigui per subsistir, perquè tinguin viabilitat, i per falta de relleu generacional.

Estic content que avui siguem a la Comissió d'Economia, perquè la gent que gestiona prop del 70% del territori d'aquesta illa, aporta manco d'un 1% del producte interior brut, i també hem de dir que aportam prop del 15% de l'alimentació de la ciutadania d'aquestes illes. Per tant, quan ens anomenen jardiniers de Mallorca, està molt bé, perquè és vera que gestionam un territori i un paisatge, però, en canvi, quan hi ha temporals, el Glòria, que sembla molt llunyà i ja no recordam, però el vàrem viure, quan hi ha temporals, el Glòria, pandèmies o guerres a Rússia, i les prestatgeries d'alguns supermercats o grans superfícies queden buides i patim problemes de desabastiment, pensam que a Mallorca hi ha pagesos i que, a més a més, aquests pagesos produeixen aliments. Per tant, existim, i sembla que si no hi ha problemes d'aquests tipus, no existim.

Hem de pensar que produir aquí és caríssim, que tenim uns greus problemes de sobrecosts per mor de la insularitat i, a més a més, tenim la mala sort de no ser considerats ultraperifèrics, com els nostres companys canaris, i, a més a més, els pagesos mallorquins cultivam solars, cultivam parcel·les que el seu preu només depèn de l'edificabilitat que tenen, per tant, no hi ha cap pagès a Mallorca que compri una finca per sembrar melons si hi poden fer una casa. Per tant, amb totes aquestes problemàtiques, és molt difícil que hi hagi relleu generacional, davant la incertesa que té el sector.

Cada any, la Conselleria d'Agricultura ens treu que s'incorporen 200 o 300 joves agricultors al camp, es deuen amagar molt, perquè és vera que n'hi ha molts però, bé, hauriem de vetllar un poc aquest tema, perquè no sabem exactament on són aquests joves. Jo tenc 33 anys i fa estona que som el pagès més jove del meu poble.

Al final, el camp el que no necessita són ajudes, el camp necessita ajudes a la renda, ajudes dedicades a aguantar un sector productiu. Hem de ser conscients que aquí arriba producte de tot el món a molt baix preu, bàsicament pels costos de producció que tenen; hem de pensar que a qualsevol carnisser de qualsevol carnisseria de qualsevol poble li surt més a compte comprar un me d'Austràlia o de Nova Zelanda que

comprar-nos a nosaltres, per tant, això només és per l'increment de costos de producció.

Fa dos anys vàrem visitar Palma, vàrem dur més de 200 tractors a Palma, amb un lema d'una manifestació que era "Pagesos i ramaders al límit", crec que..., i vosaltres en sou més conscients que mai, en aquests dos anys han passat moltes coses, per tant, us podeu imaginar el límit on és. Hem hagut de passar una pandèmia per donar valor al producte local i adonar-nos que a Mallorca es produeixen aliments i que, amb aquests aliments, fins i tot, es pot alimentar a una certa població. Això, ens agradi més o ens agradi manco, s'anomena sobirania alimentària.

Evidentment, som conscients que no podem alimentar tota la població de Mallorca, ni ho pretenem, però tenim productes que s'han de cercar la vida i han de cercar altres llocs del món per introduir-se, que produïm aquí, a més a més, amb doblers públics que s'han de gastar per promocionar-los, per fer diferents accions, quan aquí arriben productes de l'altre cap de món a molt baix preu. Jo crec que si tots nosaltres anàssim a la Xina de viatge i anàssim a un hotel i no hi hagués arròs tres delícies a l'hotel, ens sorprendria; o si anàssim a Almeria i demanàssim una cervesa i ens donassin un plat de frit per picar, ens sorprendria, en lloc de *pescaïto frito*, això és el que ens passa aquí. Per tant, sense anar més enfora, l'important del sector és lligar agricultura i turisme.

Una acció important que s'ha fet ara són les al·legacions a la Llei turística, on s'obligarà a un mínim de compra de producte local als establiments turístics. Això pot ser una via de solució per al sector, al final, sense consum no hi ha agricultura, i aquí on hi ha un important volum de compra és en el sector turístic.

Aquí anam un poc més enfora, també és importantíssim vetllar per l'ITS. L'ITS ha de ser per al que va néixer, l'ITS ha de ser una taxa mediambiental i agronòmica, per tant, fa anys que reclamam que sigui més "agro" del que ha estat aquests darrers anys.

Parlàvem de sobirania alimentària. Mai no hem dubtat que la creació d'aquesta direcció general fos un desbarat, tot el contrari, creïem que era més necessària que mai, el que sí que hem demanat sempre és que siguin polítiques consensuades amb el sector i polítiques encaminades a defensar i promocionar i identificar el producte local, cosa que sembla que estam enrocats i falta un any per acabar la legislatura. Una funció que ha fet Sobirania Alimentària és la compra pública de la gent que més ho havia de menester al temps de pandèmia; evidentment que era una feina importantíssima, però és que, si aqueixa compra pública no hagués estat de producte local, haguéssim quedat astorats, per tant, evidentment, s'ha de fer compra pública, però s'ha de fer de producte local.

Per això us encoratjam a no fer el que aquesta casa, el Parlament, va fer, fa dos anys, quan debatíeu els pressuposts, que era donar vi de La Rioja en el càtering del Parlament, a Mallorca hi ha més de 100 cellers que es barallen per vendre vi i crec que vosaltres, tant si sou al Govern com no, hauríeu de ser els qui donen llum i donar exemple en això, i aquí consumir

producte local, però no només aquí, a escoles, residències, centres de dia, etc., a diferents llocs on la compra és pública.

Ara s'han tret tota una sèrie de mesures del Govern, per pal·liar els efectes de la guerra, nosaltres pensam que aquestes mesures són insuficients per salvar el sector. Demanam, ja de fa anys, que el gasoil sigui un gasoil agrari, professional per produir aliments; tot el que demanam es troba vinculat a la producció d'aliments, per tant, necessitam un combustible agrari i un comptador elèctric agrari.

Al final, tot això que us cont és per discutir quin model volem per als pròxims anys. Volem que hi hagi pagesos a Mallorca? Volem produir aliments a Mallorca o volem dependre cada vegada més del que ve de fora i després tenim problemes de desabastiment? Al final és un model paisatgístic, és un model territorial, és un model econòmic i és un model d'exploració familiar.

Per tot això, avui us volíem demanar un pacte per l'agricultura d'aquest país, ens agradaria un pacte més enllà de la legislatura, un pacte de tots els partits polítics, que apostassin per mantenir la Conselleria d'Agricultura d'ara en endavant, que apostem per la producció d'aliments aquí i, per tant, ens esforcem perquè això sigui així, perquè apostem per un model territorial basat en la conservació de l'espai rústic, dedicat a la producció d'aliments; un model urbanístic, respectuós amb el desenvolupament agrari; i un model que dona llocs de feina i que fins i tot aconseguix que duguem temporers d'altres llocs del món a fer feina aquí, perquè els d'aquí no n'hi volen fer.

Al cap i a la fi, volem un pacte que asseguri que l'agricultura d'aquestes illes és viva i serà viva i per a tot això ens trobareu amb els braços oberts.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Ordinas. Per part d'ASAJA té la paraula el Sr. Joan Simonet.

EL SR. GERENT DE L'ASSOCIACIÓ AGRÀRIA DE JOVES AGRICULTORS DE BALEARS, ASAJA (Joan Simonet i Pons):

Bon dia a tothom. Afegir-me a l'agraïment que ha manifestat el meu company d'Unió de Pagesos.

I abans de començar volia destacar una cosa, i això que estic segur... bé, per començar, ara el que sentireu per part de la nostra organització i estic segur que, després, el que dirà Joana, no ho hem preparat conjuntament, sinó que cadascú ha fet feina aquests dies a ca seva, i estic segur que, després de sentir Tià, jo ja puc dir el que correspon a la meva part, crec que puc firmar aquest mateix discurs que ha fet Tià, i em jugaria un dinar gros, gros, gros, que Tià segurament firmarà també el que jo diré a continuació, o gran part del mateix, i ho escamp a Joana.

Això té, crec, una importància molt grossa, és que el sector, representants del sector, amb diferents maneres de pensar, amb

diferents tal vegada ideologies, tal vegada votam diferent o el que sigui, que venim de mons diferents, d'explotacions agràries diferents, ells són pagesos, jo no ho som, jo som enginyer, però faig feina contínuament amb els pagesos, anam molt a la una i ens agradaria que davant nosaltres, el nostre representants polítics, també fessin feina a la una.

Dit això, els problemes del sector agrari contínuament té problemes, problemes conjunturals: una sequera, ara això d'Ucraïna, el temporal Glòria, etc., però el que de fons hi ha és un problema estructural, que jo crec que s'ha dit. Fa dos anys, repetesc el mateix, els pagesos varen venir aquí, amb el "Pagesos al límit", que ja teníem problemes, aquests problemes aquests dos darrers anys no han fet més que pujar i, al final, pensam que tot es basa en una cosa, que és la falta de rendibilitat de les explotacions agràries, és generalitzada.

Havent-hi una variabilitat a les illes enorme de models d'explotació agrària, tenim les de Menorca, amb els llocs típics de Menorca, però dins Menorca també hi ha gent que fa vi, gent que fa hortalissa, més petits, però també existeixen; dins Mallorca, ja no en parlem, no té res a veure una explotació d'olivar de la Serra de Tramuntana amb una de cereal del Pla de Mallorca o amb una d'hortolans de Sa Pobla o amb una de vaques de Campos, i a Eivissa també tenim unes microproduccions totalment diversificades.

Quins són aquests motius d'aquesta falta de rendibilitat, per què hi hem arribat? Nosaltres pensam que són molts i variats, però, essencialment, ens trobam un bloc de sobre costos de producció, en els quals tenim major preu de les matèries primeres per arribar aquí, que no les produïm aquí, aquí no hi ha fàbrica d'adobs, no hi ha una fàbrica de plàstics d'hivernacle. El problema del preu de la terra, el problema del preu de la terra aquí, si mirau el que val una quarterada de terreny, el que valen dues de terreny a Mallorca i el que valen dues quarterades de terreny a Ciudad Real, la diferència és brutal, això té uns motius que ja s'han explicat; automàticament, tenim un minifundisme i una disgregació de les mateixes explotacions i, naturalment, pel fet de ser illes, pròpiament, no ens poden fer un transvasament de l'Ebre, necessitam aigua i només tenim la que ens cau damunt el nostre limitat territori. I per què no dir-ho, moltes vegades, un excés de burocratització administrativa i traves administratives, per desenvolupar projectes o simplement per tramitar papers dins la mateixa conselleria. Això, per un costat, serien els sobre costos que ens empenyen des de baix.

I per altra part, un problema de comercialització. Aquí només podem vendre el producte fresc aquí dins, a nosaltres a ningú no se li ocorre dur la llet a un lloc de la península, l'hem de vendre a les centrals que tenim aquí, no hi ha una indústria de transformació, per tant, si les taronges no les venem en fresc, no hi ha ningú que ens pugui fer sucs. Volums petits, per tant si tu no tens economia d'escala, més difícil és la comercialització. I després també hi ha una falta de compromisos per aquests intermediaris els quals no entenen què és el producte local, el sobrevalor que li haurien de donar i transmetre als seus consumidors, i aquí entram dins les cadenes o les grans cadenes, moltes vegades, de supermercats, o hotels. Hi ha honroses excepcions, això ho vull deixar molt clar.

Això què ens fa? Un sandvitx, ens esclafen, i el cuixot -que som nosaltres-, cada vegada és més prim.

Si l'agricultura no és rendible, si les explotacions no són rendibles, després vénen les conseqüències: falta d'inversió, per tant, falta d'innovació, si tu no guanyes doblers amb el teu negoci, no compraràs una màquina més nova per intentar millorar la teva rendibilitat, aguantes i aguantes. Falta de relleu generacional, no acaba d'enganxar, perquè si tu a un jove li dius que guanyarà més doblers posant copes els caps de setmanes en el bar del seu poble, que fent 12 hores de feina a la finca, doncs se'n va a posar copes. Abandonament del camp. I un problema que també tenim, si el volem considerar: la venda de les finques; les finques es van venent i hi ha una substitució d'usos contínuament. I això és un cicle pervers, que es va fent durant molts d'anys, molts d'anys, molts d'anys.

Solucions? No existeix una solució única, nosaltres no pensam que hi hagi una única solució, com que hi ha molts de tipus d'explotació, doncs hauríem de posar un ventall de solucions damunt la taula perquè cada explotació agrària pugui agafar les que més li convenen, per ventura n'hi ha alguna de transversal, però, en general, no ens hem de limitar a dir: això és la solució; no, cada una jugarà amb la llibertat que té cada explotació de desenvolupar. Naturalment, per a les empreses productores és apujar els preus de venda i abaixar els costos, fer més ample el cuixot, en una paraula, que el cuixot del sandvitx sigui més ample i el pa Bimbo sigui més estret i tu poder tenir més marges de maniobra.

Apujar preus. Aquí hi ha una part de responsabilitat del sector, aquí no tot és culpa dels altres, el sector també tenim la nostra responsabilitat i les nostres feines; optimització, saber quins números manejam, intentar fer aquests esforços si ens veiem capaços dins les nostres empreses i reduir aquests costos, no malgastar, saber on som, funcionar empresarialment. I aquí parl des del pagès petit tot sol, que és autònom, fins a tal vegada l'empresa més grossa d'aquí, que per ventura tindrà 40 treballadors o 50, no en tindrà molts més, aquí parlem de microempreses, els grossos d'aquí són els microbis de la península.

Naturalment, campanyes de promoció per entrar al consumidor, i subscriu totes i cada una de les paraules que Tià ha dit respecte del producte local i de la sobirania alimentària, per tant, no tornaré venir per aquí.

Fer complir la llei de la cadena alimentària, ara tenim una eina i aquí hi ha d'haver un compromís per fer a complir, no pot ser que se'ns pagui per sota dels preus de costos. I, per altra part, facem feina amb els costos de producció, les ajudes. Fixau-vos que és el primer pic que parlem d'ajudes aquí: les ajudes estan bé, han de venir, han de ser ajustades a la realitat i ràpides en la gestió, però no són la solució, són una ajuda. No pot ser que un pagès, al final de l'any, l'únic benefici que tengui siguin 10.000 euros de l'ajuda de la PAC, no ha de ser aquest el marge, tant de bo no n'hi hagués d'ajudes i poguéssim competir!

Vindrà la nova PAC, a la nova PAC, nosaltres hem fet simulacions, així com ens arriben les notícies del ministeri i per on van les coses i, almanco amb el primer (...) creiem que serà

beneficiosa per a Balears, n'estam convençuts. És una oportunitat per al sector, però també implicarà responsabilitats per al sector, i això també els ho diem als nostres pagesos, aquí s'hauran de posar..., s'hauran de fer les sabates i hauran d'invertir en innovació, s'hauran de preparar, s'han de modernitzar, però se'ls ha de donar una esperança més enllà de les ajudes.

També he parlat de les facilitats administratives, no pot ser que a un pagès se li esbuqui un pou que té legalment, demani per tornar-lo fer, i estigui tres anys perquè li autoritzin, això va en contra de la rendibilitat dels pagesos. No pot ser que uns pagesos que fa 35 anys que fan horticultura dins un ANEI, amb hivernacles, ara, per un canvi de legislació, no puguin ampliar aquests hivernacles. No pot ser que uns pagesos que facin una central hortofrutícola, amb tot (...) i manegin 500 quarterades de terreny, per fer una síquia de 25 metres per dur-hi el corrent del transformador més proper, hagin de menester un interès general i hagin de menester un any de papers; mentrestant, el grup d'electricitat funciona cada dia, perquè tenen cambres de fred i el gasoil el paguen. No pot ser que tenguem problemes continuament amb els registres sanitaris per coses que a tota Europa fan, en una paraula...

Un altre exemple, m'ho he apuntat avui, no pot ser que un pagès de la Serra, per recuperar 5 hectàrees d'olivar, li demanin un estudi d'impacte ambiental, quan les oliveres són allà i les marjades hi són, tot això també va en contra de la rendibilitat. I una de les coses que fa el Parlament és fer lleis, la paperassa, en general, volia fer aquest tema.

Dit això, hi haurà explotacions agràries que, per molt que facem tot això d'aquí dalt, perquè es troben a un mal lloc, a un coster, a un lloc on no hi ha aigua, on la terra és magra, tendran moltes dificultats per ser rendibles només fent agricultura. I aquí hi ha una cosa que nosaltres hem defensat sempre, amb el compromís, i no ens cansarem de repetir-ho, de mantenir fent agricultura, que la llei ho permet, i que Europa hi aposta, que és la diversificació de les rendes als pagesos, a les explotacions agràries, la famosa activitat complementària.

No pot ser, o no entenem que hi hagi excursionistes que facin tot el Camí de Cavalls, i no només són turistes, sinó que són mallorquins, que van allà i quan han fet la ruta i han acabat de fer la ruta, se n'hagin d'anar a un hotel a dormir, quan, a un quilòmetre del camí hi hagi una bovera que s'esbuca; no diem que facem un hotel a la finca, el contrari, diem que es pugui habilitar per a excursionistes, refugis, pos exemples, però perquè entengueu el missatge que volem transmetre. I, naturalment, aquella finca ha de fer agricultura i s'ha de controlar que faci agricultura, no val fer trampes, això ho tenim claríssim.

En poques paraules, i va també en la línia del que deia el meu company Tià, aquí hi ha un pastís enorme i el sector agrari no ensuma ni la nata, això ho he dit diverses vegades, excepte honroses excepcions.

Subscriu l'ITS. L'ITS ha de ser un impost, es va dir, de turisme sostenible, agafam la visió de manteniment territorial, no sé si és el 80% del territori, està gestionat per l'agricultura,

per tant, el fons de l'ITS, que no ens hi hem oposat, han d'anar en gran part a aquestes compensacions que tenim.

Ja he dit això..., tenim les agroestàncies, també dins l'activitat complementària, que resulta que en aquests moments no es poden desenvolupar i han de ser dins explotacions agràries.

Una cosa que ha avançant, i tot s'ha de reconèixer, però costa Déu i Maria Santíssima!, és la venda directa i la degustació dels productes a les finques, això és una cosa que tenim ingressos directes, és a dir, el pagès que faci venda directa, faci degustació, cobrarà les rendes ell, s'oblida de tots els intermediaris, però vaja, s'avança, s'avança.

I no em vull estendre gaire més, de totes maneres, vull pensar que tot això que he dit, vosaltres ho hauríeu de saber, perquè si aquí hi ha els responsables de política agrària de cada un dels partits, jo entenc que la principal funció és conèixer prèviament aquests problemes per a després poder-los debatre. Nosaltres sempre hem estat oberts a dialogar i hi estam, i em consta que hi ha gent que es posa en contacte amb nosaltres per explicar aquestes problemàtiques a tothom que les vulgui conèixer, i si qualcú vol visitar les finques els hi drem i parlarà directament amb els pagesos, perquè alguna vegada sembla... -ja ho sé, tu ho ets...-, ja sé que..., si qualcú vol venir, podeu venir i parlaré amb ells, sense cap problema ni un; perquè moltes vegades els representants sembla que contem històries, però darrere totes aquestes experiències són casos reals que contem.

Ja ho he dit, que Tià és pagès, na Joana també ho és..., i així com veig el sector, ens volem sumar al que dèiem, si aquí ens creiem que el sector és estratègic, que ho diem des de fa anys, i no només ho és per al tema del manteniment del territori, per donar suport a altres activitats econòmiques que depenen de la comunitat autònoma, que també és estratègic per això, ho és per aquest tema: si realment un dia hi ha una aturada de veres de subministres, a Balears hi haurà fam, i a això ho diu un pagès de Campos, no ho dic jo, però ho té clar, i les aturades venen quan manco les esperes, els ensurts, venen quan manco els esperes; i si demà ens falta carn de xot, fins d'aquí nou mesos una ovella no parirà si avui l'embarassam, teniu present això, el sector agrari no reacciona d'un dia per l'altre. No sé si m'he explicat: per tenir un xot avui..., si ara avui no hi havia cap xot a Mallorca, un me, hem d'embarassar l'ovella, cinc mesos, més quatre d'engreixar, vuit, nou mesos, per menjar-nos aquell xot. Si volem menjar tomàtigues, avui les hem de sembrar i d'aquí sis mesos menjarem tomàtigues, això ho hem de tenir molt clar.

Per tant, ens sumam a aquest pacte a nivell polític en què hi ha d'haver aquest concepte d'importància del sector primari, aquest concepte d'estratègia real, no només a curt termini, sinó a llarg termini, amb un compromís de mantenir-ho en el futur, i això per nosaltres no quedarà.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Simonet. Ara té la paraula la Sra. Joana Mascaró i Obrador, gerent d'Unió de Petits Agricultors i Ramaders, UPA Illes Balears.

LA SRA. GERENT D'UNIÓ DE PETITS AGRICULTORS I RAMADERS, UPA ILLES BALEARS (Joana Mascaró i Obrador):

Bon dia a tots i a totes, gràcies per haver-nos convidat avui aquí, al Parlament, per poder debatre sobre aquest tema tan important com és el producte local.

A la nostra compareixença, com a UPA, exposaré tres punts sobre aquest tema. El primer és que, si fem la vista enrere, recordam la satisfacció que vàrem tenir en el moment que ens varen comunicar la creació de la Direcció General de Sobirania Alimentària, creiem fermament que és essencial per poder donar valor al producte de tots els ramaders i els agricultors, a més, és l'eina més apropiada per definir les polítiques, les estratègies de producció, distribució i consum dels aliments que es produeixen a les Illes. Per això, sense dubtar-ho, ens vàrem posar a treballar amb aquesta direcció general.

Com a representants del sector primari, pensam que la primera cosa necessària i essencial és definir què és producte local. Tot allò produït aquí es pot considerar producte local? S'ha de definir i diferenciar quins productes fets aquí es consideren locals. Pensam que les bases més importants per poder definir-ho són: tenir en compte les limitacions que tenim pel simple fet de ser unes illes i la matèria primera emprada per elaborar cada producte. Per tant, possiblement, una única definició de producte local no és aplicable a tots els productes.

A tall d'exemple, podem citar per exemple, el formatge, que s'ha d'elaborar amb la llet cent per cent de les vaques d'aquí, de les Illes; la carn de porc, els animals nascuts, criats i sacrificats aquí; que tenim moltes explotacions que compleixen aquests requisits. Per exemple la carn d'estruç, són animals nascuts aquí i criats aquí també, però s'han de sacrificar fora, no tenim les infraestructures apropiades per poder dur a terme aquestes activitats, per això es podria considerar també producte local, ja que es tracta d'una qüestió de falta d'infraestructures d'aquí, de les Illes. De begudes, per exemple, com el ginet, tot i que l'ingredient majoritari seria l'alcohol, el ginebró seria element essencial, per això, perquè la beguda sigui considerada d'aquí, doncs aquest hauria de ser d'aquí.

Ara, després de tres anys de vida d'aquesta direcció general, els consumidors de les illes segueixen sense tenir la possibilitat d'elegir un producte local perquè no tenen les eines per poder diferenciar-ho. Per tant, definir el producte local és essencial per poder tenir l'opció d'elegir el producte com a consumidor.

A la darrera reunió que vàrem tenir amb la Direcció General de Sobirania, el director ens comentava, entre d'altres coses, que apostava pel producte de temporada. Pensam que està molt bé, però de quina forma es torna enfocar això? Perquè pot ser temps de tomàtiques i que aquestes vinguin de fora i, per tant, doncs què aclarim així? I amb tots aquests productes que no són de temporada, com l'oli i el vi, què en fem? Una vegada

més, tot això ens obliga a crear estratègies de promoció diferents, en funció dels productes.

Tots tenim clar que s'han de promocionar els productes de les illes, els de temporada, els de quilòmetre zero, però és que no és efectiu, ni suficient per als agricultors i ramaders cridar a la societat perquè consumeixin productes de les illes si no tenen una eina per diferenciar-ho. No és efectiu promocionar el producte de temporada o de quilòmetre zero, si no es pot diferenciar, si és fet i produït aquí la societat balear ha de ser conscient i ha de conèixer que existeix un sector primari ric i de qualitat, capaç d'oferir un bon producte al consumidor i aquest, a la vegada, ha de ser capaç d'obtenir el producte amb facilitat, per això s'ha de definir.

En segon lloc, relacionat amb el producte local, tenim la sobirania alimentària. Dia 27 de març, *Diario de Mallorca* va publicar un article molt interessant que deia: "*Si Mallorca se quedara aislada, sólo habría patatas y frutos secos para todos*". Aquestes darreres setmanes han sortit fotos dels lineals buits de llet, de falta d'oli i d'altres productes, tots ho hem vist quan hem anat a comprar. Aquest tema no és que sigui preocupant, és alarmant, i creiem que, com a societat, hauríem de conscienciar-nos que som unes illes i que necessitam els pagesos i els ramaders per poder alimentar-nos, les nostres illes, nosaltres, depenem en més d'un 80% dels aliments que ens arriben de fora. Per què hem deixat que passi això?

Com a responsables polítics que sou tots vosaltres, i avui que podem i que tenim l'oportunitat, us vull demanar què n'opineu vosaltres d'aquest tema i què hem de fer per posar-hi remei? Fora vila es mor, és molt trist, però entre tots ho hem consentit i el pitjor és que no som conscients que si el sector primari mor, la resta hi anam darrera. Som illes i no es pot dependre del cent per cent del que ve de fora, si s'atura el transport, morim. Tal com he dit abans, a causa de la problemàtica que ha suposat ara la guerra d'Ucraïna, hem vist que la llet de fora no ha arribat i que si hem begut llet ha estat gràcies a les granges de Mallorca.

Aquest sector, el ramader de vacum de llet, producte essencial, és el que pitjor ho passa, primer per la COVID, després per la sequera i ara per un increment de cost enorme, inassumible per al sector. Això i la impossibilitat de traslladar aquests increments als preus de venda de la llet, fan que les 16 ramaderies de llet que queden avui aquí, a Mallorca, siguin a la UCI, aviat no n'hi n'haurà cap. Vendre molt per sota del cost de producció és insostenible i incompreensible. I cit aquest sector perquè és un clar exemple del que ha passat en els lineals aquests dies i és el més castigat, el més vulnerable i el que té més probabilitats de desaparèixer en un curt termini.

Hem de posar-hi remei i ràpid, no pot ser que parlem de sobirania alimentària i els nostres pagesos i els nostres ramaders es trobin ofegats, perquè han de vendre els seus productes per sota del cost de producció. No pot ser que siguin obligats a complir totes les normatives que els imposen i passar tots els controls de qualitat que els obliguen, i després que puguin entrar aliments de fora, perquè és un mercat lliure, que ni tenen els mateixos controls, ni les mateixes normatives. Així no podem competir amb igualtat de condicions.

Sobirania alimentària, és clar que sí!, és prioritària, necessitam un rebost per a les nostres illes i només ho aconseguirem si les explotacions són viables. Sabem que no poden tenir autoabastiment, com hem dit abans, no podem dependre, però, de l'exterior d'aquesta manera com ho fem ara, així no, entre tots hem d'aconseguir que el sector primari no desaparegui i que augmenti la seva producció. El sector es troba envellit i sobretot el ramader, hi ha poc relleu generacional, ja que un sector poc atractiu i en aquests moments poc viable econòmicament, i ho acaben de dir ara els meus companys i ho han explicat ben clar.

Necessitam anar tots junts per salvar el sector. Nosaltres, com a OPA, ja ho fem i ho tenim ben clar, i el mateix us demanam a vosaltres, com a representants dels partits polítics de les illes, si no deixam de banda tot el que ens separa i no lluitam tots pel mateix, pel mateix objectiu, salvar el sector primari, no anam bé.

I com a tercer punt i darrer del que expòs, després de parlar de la necessitat de diferenciar el producte local de la resta i de reflexionar sobre la dependència dels aliments de fora que tenim, és la conscienciació de la societat de consumir productes de les illes, fets i produïts aquí. Creiem que hi ha un gran desconeixement del que suposa consumir productes d'aquí, s'haurien de fer més campanyes i promocionar els productes locals, donar-li un valor afegit, campanyes sobre què passaria si no hi hagués pagesos a les illes. Us podeu imaginar què serien les nostres illes sense els nostres pagesos? Tots seria garriga, trossos abandonats, brutor que propiciaria els incendis, animals salvatges, un paisatge ben diferent del que ara surt a les fotos en promocionar les illes per als turistes i, sobretot, zero aliments per a la població, si ens tanquen el transport cap a les illes.

Tot això és el que hem de fer veure a la societat perquè entengui la necessitat de consumir productes d'aquí, perquè no és només el producte, és tot el que hi ha darrera i el que suposa tenir-ho aquí. Esperam que entre tots puguem aconseguir la viabilitat econòmica de les explotacions de les illes que fan productes agroalimentaris, productes locals, productes aquí.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Mascaró. Ara, entenc que els portaveus no fa falta que aturem la sessió, que per tant, podem continuar.

Per tant, ja hem parlat amb els representants de les associacions agràries, que contestaran globalment.

Així passam la paraula al Sr. Mas, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, per un temps de deu minuts.

EL SR. MAS I TUGORES.

Gràcies, presidenta. Aquí com veieu, ens tractam de vostè, entre nosaltres. Si no us sap greu us tractaré de tu, perquè fa molts d'anys que ens coneixem i compartim gremi, per tant, si no us sap greu, ens direm pel nostre nom i així serà molt més pràctic.

En voler, amb les condicions que heu dit, on firmam aquest pacte, que heu aprofitat aquesta visita al Parlament per anunciar? I, a més, us ho agraeisc, us agraeisc profundament que hagueu aprofitat avui aquesta visita aquí, que és ca tothom, que és la casa de tots, per anunciar aquest pacte per a la pagesia, i ja ens direu on ens veiem per signar-lo.

Perquè nosaltres entenem que, al cap i a la fi, el sector pagès és tot el que vosaltres heu comentat i realment aquests darrers dos anys, entre tempestes, pandèmies i guerres, s'ha vist clarament que no és que sigui un sector estratègic, com diem des de fa molts d'anys i ho heu dit vosaltres, és un sector essencial, aquella paraula que es va posar de moda durant la pandèmia, idè això, essencial, ja no estratègic, ja no important, sinó essencial, imprescindible.

Heu donat unes quantes dades, el 70% del territori, es produeixen el 15% dels aliments per alimentar la població de les Illes Balears, i heu donat una altra dada i és un 1% del PIB, més o manco, fa un temps era prop del 2, però bé, han passat molts d'anys i se'n va per avall. Són dades importants, perquè, al cap i a la fi, massa vegades es parla dels sectors en termes estrictament econòmics -estricteament econòmics- i, és clar, parlar en termes territorials es gira molt la truita, és a dir quan parlam només d'economia parlam d'un poc més de l'1, però quan parlam de territori parlam d'un poc més del 70, per tant, vegem quina és la qüestió important i què prioritzam, i què posam damunt la taula a l'hora de legislar, a l'hora de legislar.

Jo crec que avui és un dia, ja no només històric perquè veniu, perquè, a més, en vendran més, han de venir les organitzacions professionals agràries de Menorca i ha de venir la Unió de Cooperatives Agroalimentàries, també, sinó que és un dia molt important per a la pagesia del país, perquè aquesta visita que feu vosaltres avui aquí, altres organitzacions agràries d'altres territoris les fan sovint als seus parlaments, per tant, ens hauríem d'avesar a escoltar-vos més sovint, no cada quatre anys, quan arriben eleccions o un pic cada no sé quan aquí, sinó escoltar-vos més sovint, sobretot per demanar-vos parer de les coses que us afecten. Per tant, jo crec que és un dia, més que històric, important.

Heu parlat de conrear dins solars, Sebastià ha parlat de conrear dins solars, és clar, a l'hora de produir aliments, una qüestió essencial per a tota la població, tenir inestabilitat laboral és molt greu i el que sobretot tenen o teniu els pagesos mallorquins, que la majoria no conreen només dins ca seva, sinó que conreen terres d'altri, és inestabilitat laboral. És clar, tenir inestabilitat laboral a l'hora d'invertir no és possible, hi ha d'haver una certa estabilitat, per això seria important que aquest conrear dins solars i aquests usos impropis de les terres fèrtils o de les terres de la superfície agrària útil, hauríem de cercar la manera per intentar, com a mínim, garantir la producció d'aliments per a la població dins les terres fèrtils de les Illes Balears.

També ha quedat clar que la Direcció General de Sobirania Alimentària podria fer més, però ha estat un encert posar-la en marxa, posar el terme sobirania alimentària damunt la taula, en primer pla, posar el terme producció d'aliments en primer pla, creiem que ho heu deixat clar tots tres, ha estat un encert. En aquesta casa cada parell de mesos es posa en dubte la necessitat

d'aquesta direcció general i veiem que per al sector no hi ha cap dubte ni un de la necessitat d'aquesta direcció general. Per tant, també molt agraïts que ho hagueu plantejat.

Tots els problemes, per exemple, que ha plantejat Joan Simonet, jo diria que és fruit del poc pes econòmic que tenim, una cosa du a l'altra; és a dir, altres sectors econòmics no tenen aquests problemes. Per què? Perquè són molt més potents, econòmicament. Per tant, allò de girar la truita i parlar del pes territorial en lloc de parlar del pes econòmic, a tot això ho podríem lligar.

Quan parlem de pagesia i producció d'aliments que, al cap i a la fi, és per això que hi sou, o és per això que hi és el sector pagès, per produir aliments, llavors col·lateralment ve la custòdia del territori, però de veres, de veres, hi som per produir aliments, és una qüestió d'equilibri: si volem equilibri territorial, equilibri econòmic i equilibri social, si volem biodiversitat, si volem equilibri entre sectors i feines de qualitat en el territori, necessitam pagesos i pageses que produeixin aliments, ni més ni pus. Vull dir, ja no és una qüestió de romanticisme ni de custòdia del territori, és una qüestió d'equilibri a tots aquests sectors.

Després hi ha una qüestió que també és important, que crec que s'ha de desmitificar que el sector pagès és un sector subvencionat. Hi ha sectors econòmics a les Illes Balears molt més subvencionats que el sector pagès, molt més, el sector turístic, per posar-ne un, per posar un exemple pràctic. Tots els sectors econòmics reben ajudes, tots, tots els sectors econòmics reben subvencions i surten línies d'ajudes per a indústria, per a comerç, per a turisme, sovint, sovint, per tant, és un mite en el qual s'ha de fer feina per rompre-lo, perquè la societat, en general, ens ha de veure com a aliats productors d'aliments, no ens ha de veure com a acaparadors d'ajudes. I el missatge que transmeteu vosaltres avui, que dieu que les ajudes s'han de donar en la seva justa mesura i que l'important és el preu del que produïm, creiem que és un missatge que hauríem de transmetre més sovint.

Molt important definir què és producte local, hi estam totalment d'acord, és a dir, a veure si ho aconseguim definir producte local, més que res, perquè ningú no es pugui aprofitar del terme; que es pugui aprofitar del terme aquell que realment fa la feina ben feta, que ningú que no la fa ben feta no es pugui aprofitar del terme. I lligar, evidentment, aquesta definició a la sobirania alimentària i a la necessitat que tenim de sobirania alimentària.

Jo crec que hi som a temps, som a temps a salvar-ho, és a dir..., has dit, Joana, quan un és mort..., jo crec que hi som a temps, és responsabilitat dels que legislam, dels que gestionen i, en part, també, del sector, un poc, l'autocrítica que ha fet Joan també crec que és important, però crec que hi som a temps i això ho hem d'aprofitar.

I tornant al principi, m'ha agradat molt l'exemple que has posat de la llet com a producte essencial, que ha salvat els lineals, la llet d'aquí, perquè ens entenguem, però jo diria que no és la llet essencial, és el sector, ja ho hem dit al principi, és el sector i són els aliments que produeix el sector. A partir d'aquí, perquè ens entenguem, tant les organitzacions agràries

que sou avui aquí, com totes les que ens han de visitar, sou igual d'essencials que el sector, perquè sou els legítims representants del sector, i una societat democràtica com la nostra necessita legítims representants del sector, per tant vosaltres, igual que ho és el sector, sou també essencials.

I, fins aquí. Ja després, si de cas... Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Mas. Ara, per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Assumpció Pons.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Sí, moltes gràcies, Sra. Presidenta, bon dia, senyores i senyors diputats. Vull començar aquesta intervenció per agrair la presència dels responsables i dels representants de les organitzacions professionals agràries de Mallorca, vull agrair-los el temps que ens dediquen, les informacions que ens aporten, que, evidentment, tot ens ajuda a entendre molt millor la situació i també les necessitats del sector primari de Balears.

Compartim totalment la preocupació i el malestar que pateix avui, que pateixen pagesos i ramaders, perquè, com acaben d'explicar i com també vam manifestar, ja, dia 17 de març, a la reunió que van tenir la Sra. Armengol amb la consellera, vostès deien: "Són necessàries actuacions immediates per evitar que moltes explotacions hagin de tancar".

Des del Grup Parlamentari Popular vam recollir aquesta preocupació i vam formular en el Ple del Parlament, dia 22 de març, cinc dies després d'haver-ho parlat vostès, una pregunta a la consellera per demanar-li quina és la resposta davant la situació límit en la qual es troba el camp de Balears. La veritat és que no va convèncer gens, perquè es va limitar a repetir que ja apliquen mesures i que la nova PAC reconeixerà Balears com a regió insular. Però, mentrestant, el sector primari pateix, els pagesos ja no poden aguantar més, no poden esperar fins al 2023, perquè la situació és crítica, com ho confirma, i també ho apuntaven vostès, l'abandonament de finques, la reducció de caps de bestiar i el tancament d'explotacions. I tot açò ve motivat perquè els preus no cobreixen els costos, s'incompleix la llei de cadena alimentària, que deia el Sr. Simonet i el Sr. Ordinas. No es pot continuar produint amb pèrdues, per l'increment de tot el que fa referència als pinsos, l'alimentació, gasoil, electricitat, transport, serveis i per la inflació d'un impost encobert que disminueix el poder adquisitiu i castiga el consum.

Mentrestant, els pagesos i els ramaders no poden aturar la seva activitat, perquè han de donar menjar cada dia als animals, han de continuar sembrant i, en el cas de Balears, encara la situació és més greu pels sobrecosts d'insularitat els quals no són compensats ni pel Govern d'Espanya, ni per la Unió Europea, tampoc pel règim fiscal que es va aprovar el febrer del 2019 pel Govern de Pedro Sánchez, del qual no s'apliquen encara les mesures fiscals.

Els problemes es resolen amb actuacions i amb decisions que donin unes respostes valentes, entenem, i, en aquest sentit,

des del principi d'aquesta legislatura, el Grup Parlamentari Popular ha proposat i ha demanat mesures estructurals per millorar la rendibilitat del sector primari.

És cert que els problemes del camp no es resolen amb subvencions, el sector tindrà futur quan la feina dels pagesos els garanteixi unes rendes mínimes per viure amb dignitat, a ells i a les seves famílies, i sobretot quan tinguin els mateixos drets i quan puguin produir i competir amb igualtat de condicions que els de la península, cosa que avui, desgraciadament, no succeeix, perquè la renda que obtenen els pagesos de Balears és inferior en un 35% a la que reben els pagesos de la península.

Per aquest motiu, la primera mesura que vam demanar va ser la redacció d'un Pla estratègic per a la ramaderia, que tots els grups d'aquesta comissió vam aprovar per unanimitat el novembre del 2019, amb l'objectiu de concretar les actuacions que cal fer per evitar, precisament, la desaparició del sector ramader. Però, a dia d'avui, el pla ni està redactat, ni s'aplica, també s'ha de dir, i açò ho lamentam, perquè pensam que hi ha hagut temps més que suficient.

I també vam aconseguir una partida de 300.000 euros, via esmena, als pressuposts del 2020, que no sabem a què es va destinar, òbviament al sector estam segurs que no.

També em vull referir a la moció que va presentar el meu grup parlamentari, amb sis mesures concretes a favor del sector primari i que el ple del Parlament va aprovar dia 16 de novembre, en vull destacar: concretar i aplicar un nou sistema de tramitació i pagament més àgil, més ordenat, més eficient de les ajudes de les ajudes de l'INEA per al PDR 2021-2027, d'acord amb el que va anunciar la consellera d'Agricultura, el maig del 2020, ho va anunciar la consellera.

Demanar al Ministeri d'Agricultura un criteris que, com a mínim, garanteixin als pagesos el cobrament de la quantitat mitjana d'Espanya a les ajudes FEAGA.

També reclamar una aportació anual de 38 milions d'euros a la nova PAC 2023-2027, per compensar els sobrecosts d'insularitat.

I destinar com a mínim 15 milions d'euros del REB del 2022 al sector agrícola i ramader.

I, finalment, acomplir els acords relatius al Pla estratègic per a la ramaderia, que el Govern va autoritzar el febrer del 2020, per fer efectiva l'aplicació d'aquest pla.

En relació amb la nova PAC, vull manifestar que la invasió russa d'Ucraïna ha canviat les prioritats de la Unió Europea, que incrementa la despesa en defensa. A dia d'avui no sabem si el pla estratègic que ha tramès el ministeri compleix la nova PAC i els ecoesquemes, si cal introduir-hi canvis, i si la Unió Europea aprova les xifres que ja ha publicat i dona per tancades el Govern. La conselleria diu que augmentarà els drets per hectàrea a Balears, però la veritat és que... o la realitat és que a dia d'avui encara no hi ha res aprovat, ni hi ha res tancat, per tant, no es poden confondre desitjos amb realitats. Tot i que, des del Partit Popular volem que aquests desitjos es

converteixin en realitats, principalment per que ho necessita el sector primari i perquè els pagesos de Balears no poden esperar la PAC del 2023.

I per tancar la meua primera intervenció, també voldria apuntar que s'ha enregistrat una proposició no de llei amb la qual instam el Govern a redactar un pla de xoc per al sector lleter de Mallorca. La situació del sector lleter a Mallorca és distinta, és diferent de la de Menorca, on el Govern va aprovar el desembre el Pla Provilac, tot i que encara no ha pagat, com tampoc no ha pagat les ajudes per la sequera de l'any passat. Però els productors de llet de Mallorca, també pateixen una crisi de rendibilitat pels baixos preus que cobren, com hem dit, per la insularitat i per l'augment de costos. Per tant, hem presentat aquesta iniciativa, per millorar les condicions de producció i de comercialització de la llet que es produeix a Mallorca.

I referent a aquest gran pacte que apuntaven vostès, sense cap dubte que des del meu grup parlamentari, hi estam totalment a favor, evidentment després s'haurà de concretar el contingut, els objectius, els terminis i sobretot, el pressupost.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Pons. Per part del Grup Parlamentari Unidas Podemos no hi ha cap representant. Per tant, passam al Grup Parlamentari Ciudadanos i té la paraula el Sr. Jesús Méndez.

EL SR. MÉNDEZ I BAIGES:

Gracias, Sra. Presidenta. La verdad es que a nuestro grupo le gusta bastante más la clasificación de "esencial", o sea, nos parece muy bonito este "esencial", como ha calificado el Sr. Mas a la actividad, que preferimos esta catalogación de "esencial", que tiene todos los sentidos, o sea, desde el primario, necesario, vital, el telúrico, y el, digamos incluso, hasta el aromático, el de qué está hecho, de qué está compuesto y nos gusta bastante más que ese estratégico, que tiene esa cuestión como entre militar y publicitaria, de esos términos de estrategia, campaña, objetivos y tal, que tienen una cierta beligerancia. O sea, a mí me gusta esta apreciación de esto es "esencial", es necesario para la vida y es parte de lo que somos, es identitario, es parte de nosotros mismos. En cuanto a eso, digamos, bravo, me parece acertadísimo el adjetivo con el que lo califica, Sr. Mas.

Ahora, la cuestión..., no, lo digo porque creo que esto ya sé que parece un poco demasiado conceptual o demasiado remoto, demasiado elevado, pero nos están solicitando ustedes que tengamos claro cómo llevar a cabo un pacto por la *pagesia* y cómo llevar a cabo un pacto por el producto local, vamos a necesitar unos ciertos acuerdo marco, filosóficos, ideológicos, para poder llegar a ello, para poder llegar a las concreciones que nos piden, para poder llegar a la concreción que nos solicita la Sra. Mascaró, de qué es exactamente el producto local, cuál es aquél que podemos considerar, qué parte de su producción, qué parte de su elaboración tiene que ser reconocida, para que sí que podamos considerarlo producto local, ¿no?, el que sea en origen o el que los materiales que han

utilizado, el que se haya hecho aquí, así que necesitamos tenerlo claro. Por eso digo que me gusta más que el estratégico, porque el estratégico parece implicar como de lo necesitamos, no, me gusta más el esencial, deja más claro en qué estamos participando, qué estamos haciendo, por qué lo hacemos, ¿no?

Vale, entonces, digo, dentro de esta petición a la que tenemos que llegar de este pacto por la *pagesia* y este pacto por el producto local, es evidente, y yo creo que cada día nos va quedando más claro que el tema está en la rentabilidad; o sea, hemos tenido demasiado tiempo una dependencia de las ayudas, que ha sido un concepto muy europeo, o sea toda Europa ha entrado en un marco, su marco, como de conjuntar toda la actividad agrícola o de orientar toda una producción agrícola, que hace 30 años suponíamos que era orientada más en un aspecto de planes quinquenales, de necesitamos tanto cereal, de necesitamos..., se ha ido volviendo más específica, o sea todo esto de los ecoesquemas, los PDR, estas estrategias del campo a la mesa, la incorporación de género, la incorporación generacional y tal, y no sé qué, que uno no acaba de verle en muchos temas, el, bueno, sí, pero esto cómo lo..., bien, es un marco muy bonito, es un marco muy embellecedor, hace mejorar el asunto, pero un poco cómo se aplica, ¿no?, cómo va en realidad.

Cómo -como planteaba el Sr. Ordinas- esto no nos representa más burocracia y más obligaciones y más imposiciones, sino cómo lo hacemos, lo llevamos a la rentabilidad, que, a fin de cuentas es el verdadero truco y el verdadero sentido de la cosa.

Las ayudas no dejan de pervertir, primero, tienen unas exigencias ideológicas, las tendrán siempre, y después, hace que uno dependa que eso es, si el beneficio está en esos 10.000 euros, de ayudas, que nos decía usted, al final no entrará nadie en ello; es que es un sector que, dejemos, no se va a renovar, no se va a recambiar generacionalmente, no va a tener nada, y tiene que haber la cierta emoción, quiero decir, ustedes no dejan de ser empresarios propios.

Y como planteaba, además, -perdón- el Sr. Simonet... -esto lo decía el Sr. Simonet-, sí, pero también el Sr. Ordinas hacía un planteamiento que es la transformadora, ¿no?, el cómo logramos conceptuar como productos que puedan venderse, digo, porque insistía mucho en el principio y en lo comercial, en cómo le damos esa dimensión comercial, esa dimensión real de que exista voluntad, ¿no?

Que es en lo que, políticamente, -sí, Sra. Mascaró-, sí que se podría, identificado claramente ese producto local, sí que se podría intentar apoyar o sí que podríamos, con este concepto muy claro de lo que es esencial, intentar entre todos un desarrollo, una venta, una compra, una adecuación y un habituarnos a nuestro propio producto y al reconocimiento de nuestro producto y a su propia valoración. Yo entiendo que esto podría ir exactamente, pues básicamente, por estas claves.

Ahora, la igualdad de condiciones con la península, esta otra cuestión, que tendría que combatir tremendamente la política aquí, es decir, tenemos que estar en todos los temas de transporte, en todos los temas de necesidad, sí que es labor nuestra, conseguir lo administrativo y conseguir, con respecto

a Europa, que las condiciones del juego sean lo mismo va a ser especialmente difícil en estas circunstancias tan difíciles, y ya veremos esta Europa si sale unida o separada de los jardines en los que se está metiendo, pero es evidente que eso sí que debería formar parte de este pacto; así que deberíamos tener muy detectados y un gran plan de acción, tanto en transportes, como en suministros, como en necesidades que tengan ustedes, eso debería incorporarse a este gran pacto de la *pagesia*, las peticiones deberían ser muy claras, creo que deberíamos intentar preterizar todo lo posible el tema de las ayudas, es decir, considerarlas una cosa circunstancial, exactamente es como lo ha planteado usted muy bien, Sr. Simonet, ayudas: esto es una ayuda, pero es distinto, quiero decir, una cosa es que yo viva de una ayuda, y otra es que lo considere, que pretenda vivir de la paga semanal que me dan mis padres, pues no, son dos conceptos distintos, ¿no? Evidentemente, a mi edad, además, voy mal con ello.

Y la clarísima definición, entonces, de producto local y la clarísima cuestión de los requerimientos administrativos cómo, en realidad, se ponen a su servicio y no son una exigencia. Para eso, esa consideración de esencial es básica, la administración tiene que estar al servicio de que este sector funcione, y no este sector tiene que estar al servicio de los caprichos de la administración.

Hemos entendido esto, un poco, en general, y, bueno, yo les haría algunas preguntas concretas sobre el tema de regadíos y posibilidades de aguas recicladas, tenía unas, muy concretas sobre esto, pero creo que estamos en un marco un poco más interesante que, de todas maneras, pues, un poco, espero que mi aportación en esto les sirva de algo.

Gracias. He terminado, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Méndez. Per part del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears té la paraula la Sra. Idoia Ribas.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Gracias, presidenta, buenos días a todos los asistentes, y especialmente a los comparecientes, Sr. Ordinas, de Unió de Pagesos, Sr. Simonet, de ASAJA, y Sra. Mascaró, de UPA, a quienes agradezco que estén hoy aquí para acercarnos la realidad que, bueno, la realidad del día a día de los payeses de estas islas y darnos un baño de realidad sobre cuál es la situación que vive el sector agrícola en Baleares.

Para que se hagan una idea de cuál es la postura de mi grupo político, en cuanto a la política agraria que se debería implantar en nuestras islas, les comentaré que en la primera comparecencia que hubo en esta Comisión de Economía, de la consejera de Agricultura, mi mensaje, que yo le transmití, fue en el mes de septiembre de 2019, han pasado más de dos años y medio, fue que si realmente queremos potenciar el sector agrario lo que tenemos que hacer es adoptar medidas efectivas para ello, y le puse muchos ejemplos. Por ejemplo, bonificar el transporte para la exportación de productos; potenciar la experimentación e investigación agrícola en Baleares; promocionar la formación en el sector agrícola para que exista

un relevo generacional en las explotaciones, porque los agricultores se deben transformar en empresarios agrícolas, para dar viabilidad al sector; ayudar a producir calidad, certificando las marcas, las denominaciones de origen, las indicaciones geográficas protegidas que establezcan protocolos de agricultura integrada, con técnicas que compatibilicen la productividad agrícola con la protección del medio ambiente, porque es posible; habilitar puntos de venta local para dar a conocer la producción balear a la sociedad; ayudar a la incorporación de jóvenes agricultores reduciendo el tiempo de espera para la obtención de ayudas, entre otras muchas medidas que le planteé.

Porque lo cierto es que la gestión de la agricultura en Baleares se ha caracterizado, hasta ahora, porque los sucesivos gobiernos autonómicos le han prestado una escasa, por no decir nula, atención -no diré nula porque está ahí, está la Consejería de Agricultura-, pero sí que una muy escasa atención, y en VOX consideramos que se trata de sectores estratégicos tanto para la sostenibilidad de la misma población, como también para el medio ambiente.

Es cierto, lo que han comentado los representantes de las asociaciones que han comparecido y han comentado todos los problemas que hoy ahogan a la agricultura en Baleares, y eso mismo lo venimos advirtiendo desde VOX, desde que tenemos representación en las instituciones de estas islas y del resto de instituciones en todo el territorio nacional. Y es lamentable que en Baleares no se estén potenciando las oportunidades y fortalezas que el sector presenta, como el hecho de que la proximidad del producto balear asegura al consumidor frescura y calidad, porque permite reducir la cadena comercial; además de que los productos agrícolas baleares cuentan con una muy buena aceptación, por su sabor, y con una gran demanda, durante la temporada estival, asegurada por el aumento de la población turística, lo que nos permitiría ofrecer un producto balear diferenciado.

Nosotros hemos planteado siempre -siempre que hemos tenido oportunidad- la necesidad de crear una marca que diferencie el producto local en los lineales de los supermercados, asegurando al consumidor que el producto que compra está producido en Baleares, porque la supervivencia del sector primario es fundamental para Baleares, no solo para contribuir al abastecimiento de alimentos y materias primas a la población, que ya de por sí es un motivo primordial para apostar por el campo balear, sino también como garante de la preservación de la biodiversidad y paisaje del territorio, siendo este uno de los principales reclamos del sector turístico que es, a su vez, hoy por hoy, el motor económico de Baleares.

Por tanto, a nivel medioambiental, el abandono del sector agrario aumentaría el riesgo de incendios forestales, como ya ha comentado la compareciente, al degradarse el uso del suelo por especies invasoras, además de amenazar la supervivencia de numerosas especies y de las razas ganaderas autóctonas en peligro de extinción; por tanto, la actividad agraria es vital para actuar como barrera natural contra la aparición de plagas y enfermedades en los agroecosistemas.

Estos sectores, además de atender a la demanda turística, también atienden a la demanda de la población residente,

evidentemente, donde la oferta minorista se concentra en más de un 80% en hipermercados y supermercados de las islas, por lo que, si la demanda de hostelería i restauración baja, por circunstancias coyunturales como las que hemos vivido, como pandemias sanitarias, guerras, crisis económicas u otras circunstancias, es imprescindible propiciar la demanda de las grandes superficies y cadenas de supermercados. Por ello, nosotros planteamos establecer incentivos económicos a las grandes superficies y PYME que adquieran productos agroalimentaris de origen balear acreditados y crear un sello distintivo de calidad, quilómetro cero, o como se quiera llamar, controlado mediante auditorías y verificado con la trazabilidad en los puntos de venta final intermedios para poder acreditar que el producto que se vende, bajo el citado distintivo, es de origen balear.

Este sello distintivo debe estar acompañado de una campaña de promoción en redes, prensa, radio, televisión, para que el consumidor final aprenda a distinguir en sus puntos de compra habituales la marca quilómetro cero, y, por consiguiente, asegurarse de que lo que está comprando está producido, procesado y comercializado en cualquiera de nuestras islas.

Porque si queremos apostar de verdad por la soberanía alimentaria, no basta con ponerle el nombre a una dirección general, hay que llevar a cabo actuaciones efectivas para ello, y una de ellas sería, sin duda, establecer beneficios fiscales o ayudas directas para las empresas de congelación de Baleares o para la creación de nuevas instalaciones de almacenamiento y congelación de los productos; ayudas directas al transporte de los productos a otros puntos de España para su venta a empresas agroalimentarias ubicadas en la Península.

Lo cierto es que nuestro grupo está muy comprometido realmente con el sector primario, con el sector agrícola, supongo que lo pueden haber visto y lo pueden haber comprobado por las manifestaciones que estamos realizando, tanto en Baleares como en el resto de España, pero también una cosa muy importante es que nosotros votamos lo mismo en los parlamentos autonómicos, en el Congreso y en el Senado de España y cuando estamos en Europa, que también tenemos representantes en Europa. Y lo que estamos viendo aquí también es una hipocresía, por parte de muchos grupos políticos, que aquí dicen una cosa pero luego en Europa votan otra distinta, votan cosas que están perjudicando al sector primario español, también, por supuesto, al de Baleares.

Vemos, con mucha preocupación, cómo están entrando productos de otros países donde no tienen el mismo nivel de exigencias para producir que aquí, porque un cerdo engordado en Sudamérica, con antibióticos, sale mucho más barato de engordar que uno engordado aquí, que no se pueden usar antibióticos, porque las naranjas que vienen del norte de África son mucho más baratas de producir que las naranjas que producimos aquí, por todas las exigencias que, desde Europa y el Estado español, están implantando en el sector agrario. Y luego los productos compiten de forma injusta con los productos locales y con los productos nacionales. Por tanto, esto es algo que se tiene que remediar ya, lo que no puede ser es que permitamos que el campo muera en nuestro país, y que estemos propiciando que nuestras mesas, nuestras frigoríficos, nuestras tiendas, se inunden de producto producido en otros

países, sin ningún tipo de calidad o con una calidad que no es comparable a la nuestra, y con unas condiciones de producción muy diferentes y que no es posible competir con ellos.

Por tanto, creo que este es el origen de la cuestión, tenemos que ser valientes, tenemos que enfrentarnos a los lobbies ecologistas, que tanto hablan de agricultura ecológica, esos lobbies que están en sus despachos, que no han visto una naranja más que en el tetrabrik del zumo que se están bebiendo, a esos es a los que hay que decirles que bajen a la tierra, que sepan cuál es la realidad y que dejen de legislar para hundir el sector primario. Hay que ser realistas, y es compatible, una agricultura que no sea ecológica no por eso es menos sana, es igual de sana, simplemente son opciones diferentes, el que se lo pueda permitir, el que lo pueda pagar y quiera comprar un kilo de tomates a 20 euros, pues que los pague, pero el resto de la población, si queremos ser realistas y queremos que haya una soberanía alimentaria de verdad, y que nosotros podamos abastecer a toda la población, tenemos que ser realistas y empezar a hablar con propiedad de la agricultura. Y la agricultura no ecológica también es sana, también se puede comer y no tiene por qué contaminar el medio ambiente, si se hace de una forma controlada y regulada.

Por tanto, esta es nuestra visión, siempre estamos luchando contra esto, nos llaman antieuropeístas, nos llaman euroescépticos, no es cierto, nosotros creemos que la Unión Europea es una herramienta que puede ayudar a que los países que están dentro de la Unión Europea se desarrollen y puedan llevar a cabo actuaciones beneficiosas para sus ciudadanos, pero nunca podemos permitir que, por el hecho de estar en la Unión Europea, pues allí se adopten medidas, por burócratas que no están en contacto con la realidad, que no los ha votado nadie, que son gente nombrada a dedo, porque la Comisión Europea es la que manda al final y es la que decide cuáles son las políticas europeas que se aplican en todos los países, y que lo que están haciendo es perjudicar muy seriamente a nuestro sector primario.

¿Voy mal de tiempo?, es que me está mirando...

LA SRA. PRESIDENTA:

Ja ha esgotat el temps, Sra. Ribas.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Bien, pues entonces no digo nada más, simplemente esto era, yo quería simplemente que supieran cuál era nuestra posición, desde VOX, y, bueno, muchas gracias por haber comparecido aquí.

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Ribas. Per part del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears no hi ha cap representant. Per tant, passam al Sr. Antonio Sanz, del Grup Parlamentari Mixt, Sr. Sanz, té la paraula.

EL SR. SANZ I IGUAL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Benvolguts representants de les associacions agràries de Mallorca, primer de tot, em vull disculpar, que he arribat a un poc tard, m'he perdut un poc de la primera intervenció, perquè veníem, tant la diputada de VOX, com jo, d'una visita de fora, i llavors per això he arribat un poc tard, i disculpar no poder-hi ser des del principi, però sí que crec que el missatge ha quedat clar dels tres representants de quina és la situació.

El que passa, després els faré un parell de preguntes, però sí que m'agradaria també fer una exposició sobre el que he sentit, no només de la seva dissertació, sinó també de les dissertacions que han fet la resta de grups. S'ha parlat que no es pot dependre d'ajudes, però després es demanen ajudes per dur fora, llavors on posem els sous? Perquè l'altre dia també en el debat parlamentari es va parlar que els diners estan millor a la butxaca del ciutadà, però ara no, ara ja no han d'estar a la butxaca del pagès, ara ja han d'estar en enviar-ho fora.

És una qüestió peculiar, que depèn..., després es diu hipocresia a grups que voten una cosa a un lloc i una altra a un altre, però sí que es diuen coses diferents segons quin sigui el debat, llavors sí que m'agradaria posar-ho.

Jo pens, també s'ha parlat que les ajudes estan pervertides. Jo crec que no, i diré perquè: el sector primari, a Formentera, tenim claríssim que és un sector necessari i és tan necessari que vam impulsar la Cooperativa del Camp, vam impulsar la bassa de reg i vam impulsar també mesures perquè allà el sector primari sigui viu, perquè sabem que és necessari.

La sobirania, potser som conscients que a Formentera no s'aconseguirà, també hem de ser clars, no tindrem sobirania alimentària a Formentera, perquè no dóna, el territori està molt protegit i amb el que tenim allà no podríem tenir sobirania alimentària, però per això s'han de fer alguns tipus d'actuació per part de l'Estat. I per quin motiu? Perquè si ho deixam tot al lliure mercat, a què arribem als beneficis, ens trobam amb problemes com el que tenim ara amb l'energia, com el que tenim... o si alliberàssim el sector de sanitat, què podria passar? Es convertiria en la sanitat que hi ha als Estats Units, per exemple.

Llavors, hem de pensar també per què serveixen els nostres impostos també, serveixen justament per als sectors que ho necessiten, perquè vagin on han d'anar. Per això aquestes ajudes han d'arribar, jo el que..., des del meu grup pensam que vagin per ajudar de veritat el camp, i sí que entenem que moltes vegades no arriben com han d'arribar per tots els problemes de burocratització que també hi ha hagut i d'altres.

Respecte del tema de l'atractiu que té per als joves, un problema molt greu que creiem que té el camp és que fa falta que es renovin les persones que han d'arribar al camp, el que veiem moltes vegades és que ho tenen la part major de la família, però els joves no es veuen interessats, sí que s'ha explicat clarament -no sé qui ho ha dit des del Grup MÉS- el tema que si al teu poble, per fer quatre copes un cap de setmana amb 4 hores et paguen el mateix que amb 12 hores al camp, al final el que és atractiu és anar a fer el més socialment acceptat

i el més econòmic. Llavors, hem de fer atractiu aquest sector, hem de fer-ho d'alguna manera.

Han exposat les seves aportacions, i també hem parlat del canvi, i crec que també s'ha posat de manifest, hi ha moltes explotacions agràries que també han fet un canvi en el vessant turístic, sinó completament, parcialment, l'ús del territori, que és lícit, però l'ús del territori que no ha estat protegit, a Formentera sí que, per sort, les normes des de ja fa uns quants anys protegeixen molt, però a altres bandes no, la no protecció o aquests canvis d'ús de territoris sí que han malbaratat el camp, sí que li han llevat el què, perquè sí és més interessant, econòmicament parlant, el liberalisme, que al final és el que potser ens du on som, fer la conversió a turístic i deixar el camp, al final és veritat que deixa de ser atractiu econòmicament parlant. Per això el tema econòmic no pot ser sempre el mateix.

Quines mesures s'han de dur a terme? Bé, des de Formentera, i és una de les preguntes que els volia fer, si coneixen les mesures que hem fet, si no els les exposo ara i que ens donin quina és la seva opinió, sobre el tema de la Cooperativa del Camp, la Cooperativa del Camp de Formentera, que té una aportació importantíssima per part del Consell Insular de Formentera, justament també amb el cens de terres, hi ha moltes terres de Formentera que el propietari no les feia servir, i el que s'ha fet és posar-les a disposició de la Cooperativa del Camp perquè es treballi el camp, perquè té un doble vessant: el vessant paisatgístic i el vessant, òbviament, de producció i de conservació del camp, que és un atractiu també turístic, així que tancam el cercle de circularitat però d'una manera real.

Després, el tema de reaprofitament d'aigües, que sí que l'altre dia la consellera va exposar un paquet d'ajudes que vendran per al reaprofitament d'aigües, a Formentera sí que hi treballam, com està a Mallorca el tema de reaprofitament d'aigües del qual se'n parla molt ara, quina és la seva visió sobre el reaprofitament d'aigües?

I també què n'opinen d'aquesta bassa de reg de 88.000 metres cúbics que tenim a Formentera i que, a més, amb les aportacions que es faran ara, esperem, perquè a les Illes Balears crec que tothom tenim clar que es parla de pous, sí, sí, però que podem tenir molts de pous, però, probablement, amb els pous no som capaços d'abastir-nos d'aigua completament; llavors fa falta aigua d'una altra..., no arribem per poder ni cobrir el camp, ni moltes qüestions que tenim. Llavors, és necessari també, creiem des de Formentera, que hi hagi altres aportacions al camp necessàries per poder abastir-nos d'aquest bé necessari.

S'ha parlat també de la sobirania alimentària, crec que ho he dit al principi, a Mallorca no sé si s'hi podria arribar, jo dic ja, des de Formentera, que no s'hi podria arribar.

I tenia una pregunta més, del tema dels problemes de la comercialització. Ara mateix s'ha aprovat un decret, perquè han parlat també del tema de les elèctriques, que tenim un motor, tenim un motor de gasoil, crec que ha dit el primer intervinent, sobre un motor de gasoil, i justament el decret llei que es va aprovar el dia 30 de març, i que anirà al plenari del proper

dimarts per validar-lo, justament parla de la desburocratització d'aquest punt, jo és que sí que me'l vaig llegir, a part, a un dels punts parla d'agilitar aquest tràmit que sabem que per poder posar, per poder connectar molts d'habitatges o explotacions fa falta un interès general, ara mateix, en aquest decret llei, que és el que ara mateix està en vigor i que es validarà, sí que hi ha un punt, si no m'equivocat és a l'article 50, per l'article 50, entre el quaranta..., no els ho dic de memòria, (...), però sí que hi ha que es lleva el tràmit de la declaració d'interès general per a aquestes qüestions, per a connexions de mitja tensió. Llavors, és important també, que són passes que es fan també, que les tinguem en compte si són necessàries també per a vostès.

I del tema de la formació professional, perquè també, per acabar, què n'opinen? Perquè sí que és cert que una manera de fer atractiu també el camp és que hi hagi gent formada per fer-ho. I llavors, que hi hagi branques, què n'opinen d'aquestes branques de formació professional, si són suficients, si estan ben impulsades a totes les illes? Perquè és important també que en el Parlament balear parlem de totes les illes, que moltes vegades la pitiüsa del sud l'aferren a Eivissa i nosaltres sempre..., i existeix el canal d'Es Freus, llavors és important, què n'opinen d'aquesta formació que s'han plantejat a les branques de formació professional, tant de grau mitjà com de grau superior, per potenciar el camp?

I res més. Gràcies per haver vingut a exposar-nos.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Sanz. I per acabar el primer torn d'intervencions i, per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Pilar Carbonero.

LA SRA. CARBONERO I SÁNCHEZ:

Sí, moltes gràcies, presidenta. Primer de tot, com han fet tots els grups, vull donar l'enhorabona a les tres associacions agràries, a la Sra. Ordinas, Simonet i Sra. Mascaró, moltes gràcies per ser aquí, per explicar-nos de primera mà què fan amb les seves associacions, i també la preocupació del sector agrari.

Nosaltres hem de dir que ens ha sabut a poc la intervenció, creiem que hem de tenir un contacte més directe, com veuen aquí el llenguatge de vegades és diferent, i nosaltres consideram que aquest contacte directe amb les associacions i amb els sectors és imprescindible, simplement imprescindible. Perquè, per la nostra part, el pacte que heu proposat, el pacte agrari d'unitat, creiem que és el principal, de fet, les tres associacions que representen han manifestat que venen units, que ens posarien... que el Sr. Simonet ha dit que han preparat les intervencions per separat i, al final, han estat en un camí únic, amb unes propostes prou similars.

I nosaltres també consideram que des de la part política és necessari per al sector, perquè l'essencialitat del sector, jo també ho repetiré com han fet altres grups, creiem que, des de la COVID, es va veure com d'important és el sector, no només pel valor que té el seu producte i per l'essencialitat que dona menjar a la població, que açò és un concepte bàsic i necessari, perquè menjam cada dia, i aquesta és la qüestió, que la

població menjam cada dia tots, tots, per tant, és un element essencial, primordial; però no només pel valor del producte, sinó també pel que hi ha darrere, hi ha famílies que fan feina, sabem aquells que hem tocat de prop el sector -no sé quin adjectiu agafar per no fer-ho...-, la dedicació que requereix dedicar-se al sector agrari: no hi ha diumenges, no hi ha festius, no hi ha hores al rellotge. Per tant, nosaltres posam en valor la dedicació de les persones que es dediquen al sector, no només pel producte de qualitat, el producte local, el producte de quilòmetre zero que treuen, sinó també pel factor social que hi ha darrere.

Per tant, deixat clar açò, nosaltres ens oferim per al pacte aquest que han posat damunt la taula, estam a disposició total per parlar amb el sector; de fet, jo ja havia fet qualche contacte previ per fer aquest oferiment, creiem que és molt necessari, perquè l'exposició d'avui crec que ha anat més enllà de la situació conjuntural de la pandèmia, ara de la guerra a Ucraïna, va més enllà, ha anat més a la situació estructural del sector, que fa anys que se'n parla i que creiem que és molt necessària tractar, amb molta cura, delicadesa i amb temps i parlar-ho a fons, perquè la situació realment ho requereix.

Per part nostra, creiem que... jo faré algunes preguntes, no entraré a les mesures que s'han pres ni entraré en PNL, ni amb el que es discuteixi aquí, perquè jo, que ho he dit al principi, crec que el que necessitam és un diàleg a fons del tema i la unitat, la unitat sobretot, que hi hagi voluntat política i que hi hagi necessitat de resoldre aquestes problemàtiques que són econòmiques, principalment, també poden ser tècniques i també poden ser humanes, com dèiem, tenim pocs joves que s'incorporen al sector, per tant, hi ha diferents fronts a abordar.

Per part nostra farem algunes preguntes, perquè, com bé ha dit, ens agradaria aprofundir més en el tema, sabem que aquesta compareixença no serà el que ens tregui dels dubtes i dels reptes que tenim, però creiem que els valors cooperatius són els que hem de defensar i per açò estam contents que hagin posat en valor la Direcció General de Sobirania Alimentària, nosaltres també consideram que és un encert; també agraïm que hagin posat en valor la PAC, que sí que és cert que la PAC és un canvi de paradigma, i aquí va un poc la primera pregunta, tot el tema de la PAC, com a canvi de paradigma, un segon canvi de paradigma amb el tema de la innovació, la digitalització, creiem que tal vegada les associacions i les vostres entitats, com a acompanyants del propi sector, de les persones que es dediquen al sector, creiem que poden tenir un paper molt rellevant en aquest canvi de paradigma, la pregunta seria a veure com veis aquest canvi, tot el que sigui la innovació tecnològica, digitalització i a veure com es pot fer aquest pont entre el objectius de la nova PAC i el sector pròpiament dit, com les persones concretes que es dediquen al sector.

Després, també, de la intervenció s'ha parlat de tot el tema del sandvitx aquest que ofega i s'han posat damunt la taula molts, molts temes. Per part nostra, ens interessaria saber el tema del preu del producte; els mercats internacionals és un tema complex, Europa té el pes que té, l'agricultura i la ramaderia són petrodependents, com aquell que diu, perquè la base és així, i després també la fertilització i els nitrogenats també depenen del preu del gas, i amb la guerra ja veiem com

es troba el tema del gas. Per tant, nosaltres creiem que el tema del preu, perquè la Llei de cadena alimentària, que seria un poc cap on aniria la meua segona pregunta, heu manifestat que és una passa més, que és positiu, el que passa és que ara, és clar, ens hem de posar *manos a la obra*, que diuen, i de vegades l'organització del sector és difícil, però es pot..., com garantir la competitivitat? Com treure el preu del mateix producte? La meua pregunta seria: és a dir, hi ha sectors que hi ha preus unitaris, el càlcul del preu del producte està estipulat amb totes les despeses que du darrera? Ho dic des del punt de vista, ho dic amb tota sinceritat, nombre d'hores..., és a dir, -jo som enginyera, eh, i per calcular una obra dius: bé, tantes hores de manobre, de peó, d'especialista-, és clar, el preu del producte és un factor molt important, perquè parlam que no podem vendre..., està prohibit vendre per sota del cost, que açò...

(*Se sent una veu de fons inintel·ligible*)

..., és bàsic, sí, com determinau el preu i el pagès com determina el preu si ho feu a través de les cooperatives, si ho feu...?

És clar, el company, el Sr. Mas deia, és una responsabilitat -m'ho he apuntat aquí-, és una responsabilitat del legislatiu, nosaltres, per suposat, és una responsabilitat dels gestors, és una responsabilitat dels sectors, i jo afegiria: és una responsabilitat també del consumidor, perquè el consumidor, jo dic que anar a fer la compra és de les accions més polítiques que hi ha, perquè tu tries. És cert el que deia la Sra. Mascaró, el consumidor com pot triar que realment aquest producte que té al costat de taronges de Mallorca o taronges del nord d'Àfrica, o tomàtiques de Ciutadella amb tomàtiques de Múrcia, o no sé d'on, t'ho poden posar un cartell, l'etiquetatge és molt important, però també és cert que el consumidor té certa responsabilitat, i açò ho vull afegir un poc a la reflexió que ha fet el Sr. Mas.

Com fer, i aquí també hi estam tots implicats, com fer que el consumidor tengui clar que el nostre producte és un producte no només de qualitat sinó que és un producte que dóna suport a totes aquestes persones i al sector primari que es troba en serioses dificultats, i açò crec que és una idea que s'hauria de potenciar també.

El preu, ja dic, com es calcula el preu. És clar, és que dius: anam un poc al revés, no?, perquè jo supòs que funciona: les taronges del nord d'Àfrica estan a tant, ah!, idò nosaltres ens haurem d'ajustar a açò, per ser competitius; però, és clar, després hi ha tota la cadena, que puc entendre que hi hagi els distribuïdors que perden de vegades doblers en distribuir un producte perquè hi guanyen amb un altre i tenen compensació, però el sector agrari no deu tenir aquesta compensació, perquè tu treus un producte, per tant, el teu preu de producció l'has de guanyar, és que és bàsic. Vull dir, jo, quan vaig llegir la Llei de cadena alimentària, vaig pensar, però és que açò és el bàsic...

LA SRA. PRESIDENTA.

Sra. Carbonero, ha d'anar acabant.

LA SRA. CARBONERO I SÁNCHEZ:

Ara m'indiquen que he d'acabar.

Sí, bé, em sap greu perquè, ja dic, *nos sabe a poco* aquesta compareixença, però, bé, si de cas acabaré i després, que em contestin aquestes preguntes, ja els ho agrairé.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Carbonero. Ara en torn de rèplica tenen la paraula els sectors productius. Prefereixen intervenir en un altre ordre o seguim l'ordre que hem establert inicialment. Sí? Per tant, pas la paraula al Sr. Ordinas i després passau la paraula o agafau la paraula així com ho considereu. Vol intervenir primer la Sra. Mascaró i així començam a l'inrevés?

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Bé, Sra. Mascaró, li don la paraula, ja que ha començat la darrera, ara serà la primera. Té la paraula la senyora Mascaró.

LA SRA. GERENT D'UNIÓ DE PETITS AGRICULTORS I RAMADERS, UPA ILLES BALEARS (Joana Mascaró i Obrador):

Jo començaré pel darrer que acabam d'escoltar ara del tema dels preus. Ara, en aquest moment, la cadena, bé, supòs que ja ho sabeu, està girada, en els temes de fora vila són els distribuïdors que posen el preu, després baixa cap a les indústries i cap als agricultors; els agricultors ara és que no té sentit així com estan les coses, tu ara pots estipular el teu preu de producció, el pots posar, tu pots saber tot el que has fet i les hores que has posat i el que et surt, però és que, tanmateix, ara, en aquests moments, tu ho saps, però és que no t'ho paguen. I si poses en marxa la Llei de la cadena, s'hi hauria de posar, perquè s'ha de posar a tots els escalons, perquè si ara nosaltres ho posam en marxa també ens carregam les indústries. Això ha de començar des dalt.

Crec que és l'únic sector que es troba així, d'aquesta manera, i a qualsevol persona que sigui de fora, quan li ho expliques, ningú no ho entén, i els pagesos fins ara s'han quedat amb les misèries. Fins i tot també n'hi ha molts que venen i venen el seu producte i fins al cap d'un parell de mesos no saben si li paguen o no li paguen, que això també està així, és que això no té sentit.

Després, per exemple, el tema de formació. Nosaltres consideram que és bàsica la formació, estar informats i formar-se, i creiem que no és suficient. Nosaltres, per exemple, com a OPA fem molts cursos també per formar els pagesos, però és que hauria d'haver-hi més formació reglada, FP també. Per exemple, si vols fer una FP de ramaderia aquí, a Mallorca, per exemple, no n'hi ha crec, has d'anar a Menorca; això també ja fa que, per ventura, hi hauria persones que es dedicarien a aquests sectors, però, com que no troben temes de formació, per ventura, tampoc ja no s'hi fiquen. Tot això crec que també és necessari.

Abans hem parlat també, que ha dit Joan, el tema de la problemàtica, que creiem també que a fora vila va malament, que fins ara ho hem deixat com de banda tots els partits, la societat, tothom, pel poc pes econòmic que té, que fins ara només han mirat el pes econòmic, però s'ha de mirar també el territorial, el que suposa per a les Illes: arribar a l'equilibri, el que ha dit abans, l'equilibri social, econòmic i territorial, fins que no ho vegin d'aquesta manera i deixin de mirar només el tema econòmic, no canviarà la perspectiva que tenen de fora vila, i això és bàsic.

Així com també s'ha de canviar la imatge que s'ha tengut fins ara també del sector de fora vila, com a societat de totes les persones, sempre han tengut la consideració que els pagesos, i és veritat, això s'ha vist sempre, els pagesos en teoria eren els qui no devien servir per a res més, així com que els pagesos que sempre..., a les darreres èpoques les darreres generacions que hi ha hagut, tampoc no volien que els seus fills seguissin allà perquè era la banda del sector de la societat, això que dic jo, el mal vici que volien que estudiassin una carrera i que no quedassin allà, a fora vila. Tot això ho hem creat tots, tothom, tota la societat, tot això s'ha de canviar.

Hem de deixar clar que és un sector essencial i entre tots hem d'aconseguir que pugui haver-hi joves que vulguin seguir, perquè n'hi ha també que no han volgut seguir per mor d'aquests temes, i que vulguin seguir i que vulguin donar una empenta a fora vila. I el que hem dit abans, és bàsic, i s'ha de canviar la idea que tenen d'aquest sector, que és necessari, que és molt important i que no és un sector que no serveix per a res pus, és el sector que en aquests moments ha d'estar més preparat, perquè ha de tocar tots els temes, ha de saber de tot, i els temes burocràtics i totes aquestes coses que tenen, que fan, fa por, i si no estàs preparat avui en dia per fer feina en aquest sector així com toca, en tema de formació i d'informació de tot, no pots seguir. Tot això s'ha de canviar entre tots.

Després, un tema que és principal, que és bàsic, és poder competir amb igualtat de condicions que els pagesos de la península; és que nosaltres no podem ser viables econòmicament, per dir-ho de qualque manera, si no fem feina amb igualtat de condicions: per què que nosaltres, fent la mateixa feina, tenim una renda un 35% inferior a ells? Per què nosaltres sempre hem de fer el doble de feina que els nostres companys de la península, per dir-ho de qualque manera, per poder arribar a finals de mes? I no ho sé, jo crec que nosaltres no ho entenem, per què totes aquestes coses no es poden compensar? Per què no es pot fer? No té sentit.

Volem ser competitius i ser rendibles, parlam del cost de producció, que, en teoria, també, si nosaltres som més cars, el nostre producte no es comprarà, però, com ho hem de fer si nosaltres ja començam de base que ens trobam amb aquesta desigualtat de condicions? Tot això hauríem de mirar a veure què fem!

Les ajudes als joves també, és clar que són bàsiques, però és el que he dit abans, les ajudes són necessàries, però també hem de fer que siguin viables les explotacions, si no, no s'hi ficaran.

I jo crec que més o menys he tocat tots els temes.

LA SRA. PRESIDENTA:

Si els sembla bé, ara pas la paraula al Sr. Ordinas, i així durem un ordre, i després començarà vostè el darrer torn, el Sr. Simonet. Sr. Ordinas?

EL SR. SECRETARI GENERAL D'UNIÓ DE PAGESOS DE MALLORCA (Sebastià Ordinas i Capó):

Bé, jo us contestaré un poc, en general, a tots. És curiós, i em crida l'atenció, que ara qui du la Conselleria d'Agricultura sigui Podemos i avui no hi hagi cap representant seu aquí, perquè, al cap i a la fi, històricament, nosaltres estam habituats a tractar amb el PSIB-PSOE, amb MÉS o el PSM i amb el Partit Popular a l'hora de tractar amb la Conselleria d'Agricultura, i ara ho fem amb Podemos i veiem que no hi ha ningú aquí. Per tant, supòs que ja tendrem ocasió de transmetre tot això als que ara gestionen la Conselleria d'Agricultura.

És curiós que d'aquí només en surten bones paraules, tothom considera el sector estratègic, considera que el producte local és el millor que hi ha, i jo el que percep és que aqueixa banda de la taula, a les vostres taules teniu una visió molt bucòlica del sector, molt..., bé, sí, en diríem bucòlica, i, en canvi, a aqueixa altra taula hi ha un sector realista, que veu que el sector, com bé deia Joana, penja d'un fil i, per tant, la realitat és molt diferent.

També parlàvem d'aquest pacte pagès i veig que hi ha tota una sèrie de partits interessats a parlar-ne, però si també anam al llarg de la història, i no hem d'atacar ningú, però el PSIB, quan va tenir la conselleria, la va eliminar i la va convertir en una direcció general, MÉS la va mesclar amb Medi Ambient i el PP, tot això que... -i Joan hi era, per tant, ho sap bé-, tot això que anomenem ja hi havia els mateixos problemes i no sé què en féreu, i, a més a més, governàveu a Madrid. Per tant, quan Joan era dins la Conselleria d'Agricultura hi havia els mateixos problemes d'agilitat administrativa que hi ha ara, i la cosa va seguir igual.

Per tant, entre, entre...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

..., per tant, entre tots tres en faria un de bo.

(Rialles de l'intervinent)

D'acord? Però, vaja, una cosa interessant que ha dit la Sra. Pons era el tema de la sequera. Nosaltres fa estona, des de la Unió de Pagesos, que demanam de la Conselleria d'Agricultura que no constituïm més comissions de la sequera, comissions d'inundacions, comissions de no sé què, sinó que, d'una vegada per totes, constituïm la Comissió del Canvi Climàtic. Jo crec que si avui en dia qualcú encara es pensa que això del canvi climàtic és una història que no va amb nosaltres és que no fa de pagès, perquè nosaltres el que percebem és que el canvi climàtic fa via i cada any, ara fa dos o tres anys seguits que tenim problemes de sequera, i, per tant, s'han de treure fons de no sabem on, bàsicament per comprar menjar per als animals. Per tant, demanam una vegada més que en aquest pacte pagès hi ha d'haver una comissió del canvi climàtic i hi ha d'haver un

fons anual en el pressupost de la comunitat autònoma dedicat a això, que tant de bo no s'hagi d'emprar, però que almanco pugui ser-hi, i no sigui un odissea aconseguir fons per compensar les pèrdues que ens provoca el canvi climàtic.

El diputat de Ciutadans parlava del concepte de producte local. Totalment d'acord. La Direcció General de Sobirania Alimentària ens va passar unes enquestes que vàrem haver d'emplenar, on les organitzacions agràries i altres entitats havíem de definir què era el producte local. Jo crec que no és molt complicat definir el producte local, ara la pilota la teniu els polítics, perquè jo crec que qualsevol producte que tenguí una repercussió dins el sector agrari és un producte local, que sigui sembrat, nascut, engreixat i transformat a Mallorca. Ara, si fem embotits allà on la carn no és d'aquí i el pebre tampoc, no sé fins a quin punt podem posar que aqueix embotit és de Mallorca i, per tant, no sé fins a quin punt és un producte local.

Ell ha parlat de la rendibilitat de les explotacions agràries. Evidentment, tot això va molt vinculat al que deia el Sr. Mas, si no hi ha rendibilitat, perquè tenim una inestabilitat de terres i una inestabilitat de preus, evidentment, no hi ha rendibilitat i no hi ha relleu generacional, perquè, al cap i a la fi, qualsevol cosa és més atractiva que fora vila.

Bé, quant a la diputada de VOX, bé, jo crec que totes les propostes són molt correctes i molt properes al sector, sabem que tenim un dirigent, que és afiliat a l'organització, Joan, i és afiliat nostre, que és pagès i que té contacte directe amb fora vila, per tant, agraïm que les propostes hagin canviat tant, de verd en blau, perquè damunt la nostra taula va pegar un programa electoral de la vostra organització, de l'any 2019, allà on, si mal no ho record, no ho sé amb exactitud, però si mal no ho record, l'única proposta agrícola que hi havia era que totes les parcel·les en sòl rústic passarien a ser edificables. I això, evidentment, no du a la sobirania alimentària ni evidentment a l'aposta de produir aliments.

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, senyores i senyors diputats, per favor, té la paraula el Sr. Ordinas.

EL SR. SECRETARI GENERAL D'UNIÓ DE PAGESOS DE MALLORCA (Sebastià Ordinas i Capó):

Per tant, enhorabona, us compram totes aquestes propostes que heu fet i us animam que aneu els dimarts o els dissabtes a la Plaça dels Patins, aquí, que fan un mercat ecològic molt vistós, on podreu comprar tomàtiques per manco de 20 euros el quilo.

També consideram molt interessant la proposta del diputat del Grup Mixt, de Formentera, al cap i a la fi, i em corregiràs per la meua ignorància, però Formentera funciona molt com si fos un ajuntament gros, i a Mallorca tenim constància que l'únic ajuntament que té una partida dedicada a l'agricultura és Calvià. Al cap i a la fi, tots els ajuntaments de Mallorca tenen una superfície enorme de gestió agrícola i Calvià sí que destina una partida pressupostària a ajudar els pagesos del seu poble. Per tant, el que vostè explicava que fa el Consell de Formentera, en ajudar la Cooperativa del Camp, evidentment ho lloam i

encoratjant tots els ajuntaments de la resta d'illes que facin el mateix.

Quant a la formació professional, com bé deia Joana, és una eina bàsica i, a més a més, us diré que no hi deu haver cap alumne que en acabar el cicle formatiu de formació professional agrària no tengui feina. La formació dins el sector és una eina bàsica per al futur del sector i és vera que l'assistència d'alumnes a aquests cicles formatius no és gaire elevada, per tant, és un cost per a educació important, però sí que és una inversió de cara al futur.

I crec que només em queda la diputada del PSOE, que, bé, el preu del producte final del pagès, si fos com qualsevol empresa, primer sabríem què ens costa produir un quilo de qualsevol cosa, i això no és fàcil, i llavors hi afegiríem un marge i el vendríem a aquell preu. El problema és que hem de competir amb aquest preu.

Una cosa que crec que aniria bé a tots els diputats, a Joan no importa perquè hi ha estat molts d'anys, seria que anàssiu un dia a les cinc del matí, al Situat de Productors de Mercapalma i fèssiu una visita institucional i veuríeu com funciona la política de preus del Situat de Productors; veuríeu els marges que tenen els pagesos, dels cèntims dels quals parlem i veuríeu on queda el marge al cap i a la fi. Per tant, si tu produeixes un quilo de carabassins i l'has de vendre a 15 cèntims perquè ha arribat una camionada de carabassins de no sabem d'on a 15 cèntims, si tu els vens més cars, te'ls hauràs de menjar. Per tant, aquest esquema habitual de qualsevol empresa d'establir uns costos de producció i d'afegir-hi un marge, això dins el sector agrari no existeix i, a més a més, habitualment qui ens marca el preu sempre és el comprador, cosa totalment contrària a qualsevol empresa. Si tu te dediques a fer copes de vidre, vendràs aquelles copes de vidre al preu que tu vulguis, has de trobar el comprador. En canvi, nosaltres no funcionam així.

Crec que res més, Joan.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Ordinas. Agafam la convidada, la paraula a la convidada per anar a veure el Mercapalma i si ens conviden a visitar qualche finca també ho organitzarem i estarem encantats de visitar-ho.

Ara sí que don la paraula al Sr. Simonet, i pot aprofitar per...

EL SR. GERENT DE L'ASSOCIACIÓ AGRÀRIA DE JOVES AGRICULTORS DE BALEARS, ASAJA (Joan Simonet i Pons):

Li he de dir qualche cosa al meu company Tià?...

LA SRA. PRESIDENTA:

... pot aprofitar, si ho considera oportú, ja que li ha fet...

EL SR. GERENT DE L'ASSOCIACIÓ AGRÀRIA DE JOVES AGRICULTORS DE BALEARS, ASAJA (Joan Simonet i Pons):

Tià, jo només pagava ajudes i qualche any vaig pagar més aviat que ningú i ho sap això també, eh?...

(Rialles de l'intervinent)

També s'ha de dir..., i ho has deixat, que si MÉS va sumar Agricultura i Medi Ambient i no sé què, amb el PP hi havia Agricultura, Medi Ambient, Territori, Habitatge, Transport i no sé si hi havia qualche cosa més. Però, bé... deixant les bromes a part, com que fa molt de temps que ens coneixem, ens entenem bé.

Jo crec que és important que tots els partits heu acceptat aquest quant que us hem llançat de fer aquest pacte estratègic, crec que és important almanco poder tenir un document o uns principis de partida que aniran en benefici del sector.

Breument, hi ha coses transversals que s'han dit aquí, es parla d'aquests problemes del territori, jo avui pensava que tan de bo els problemes urbanístics de les Illes Balears fossin per mor de l'agricultura!, que els problemes d'aigua de les Illes Balears fossin per mor de l'agricultura!, perquè això significaria que tendríem un sector que aniria com un tir, i desgraciadament no tenim la culpa de quasi res de tot això.

De la nova PAC, a veure, el que ha dit Sió, està clar que no està aprovada, però és que tots els processos de renovació de PAC funcionen igual, la PAC s'aprova a un moment determinat i s'aprovarà amb els calendaris que ha de tenir. Ara, jo he viscut una negociació de la PAC amb el ministeri, dins el ministeri..., vaig viure una negociació de la PAC amb el ministeri en mans del PP i ara, tot i un altre punt de vista, amb un ministeri en mans del PSOE, però resulta que dins el Ministeri d'Agricultura, i això també és una cosa per fer-se pensar de cara a futur, i ho deix caure aquí, al Ministeri d'Agricultura és possible que el ministre canviï, però després..., amb una paraula, qui ara és el secretari general del ministeri era el president del FEGA en el temps del PP, secretaris, directors generals que eren a un lloc en el temps del PP, ara són directors generals amb el PSOE, movent les peces.

Per tant, què vull transmetre amb això? Que tal vegada fem política d'agricultura quan a agricultura no hauríem de fer gaire política, perquè té un component tècnic i real molt bàsic i molt semblant, i ho dic així de clar perquè és la veritat. Per tant, com que nosaltres parlem no només amb la Conselleria d'Agricultura, sinó que també parlem amb gent del ministeri i personalment coneixem gent del ministeri que no ens va fallar l'anterior vegada, volem pensar que tampoc no ens fallaran aquesta vegada, i les informacions que ens arriben de la nova PAC, en principi, les veiem bones, estam relativament tranquils en aquest tema -tranquils, sempre per millorar-, però voldria transmetre això perquè tal vegada aquí només teniu visió d'una part, però nosaltres volem transmetre això.

Sembla que sí que pugem els drets, que hi haurà una passa més, a l'anterior PAC hi va haver una sèrie de reconeixements puntuals a la insularitat i en aquesta hi haurà una passa més,

però també diem que no és la darrera passa que s'hagi de donar. Dins la Unió Europea existeixen les famoses Canàries, Açores i les Antilles franceses que tenen els seus règims, que això es va perdre l'oportunitat de ser-hi a l'any vuitanta, però els grecs varen anar vius els anys noranta, els grecs, les illes gregues tenen un règim especial de les illes gregues des del 1993, perquè a un moment donat varen anar vius i varen aprofitar.

És clar, l'objectiu final nostre amb el tema de la PAC, a part de tot el que puguem gestionar cada any, seria fer aquesta passa final per enganxar amb els règims especials, que sí que tenen unes ajudes especials per a produccions, tenen unes ajudes especials per al transport. Alerta aquí que no caiguem en una cosa, i faig un incís en el tema del transport, les ajudes al transport han de venir, hi han de ser, però les hem de mirar molt bé; és a dir, si subvencionem tot el que ve de fora de matèria primera podem tenir un problema, -i Joan ja diu: ja veu per on vaig- és a dir, si subvencionam els farratges està clar que ajudarem a qui consumeixi farratges, però enfonsarem el productor de farratges d'aquí. Per tant, hem de mirar a veure com i de quina manera s'articulen les ajudes al transport, que sembla que també vendran amb el REB, això ens han dit. Per tant, nosaltres de moment fem feina amb això.

En el tema del pla estratègic, la PAC, la Comissió Europea ja ha fet un primer informe, en principi, pel que jo he llegit d'informacions independents, posa certs entrebancs en la definició dels ecoesquemes, però no torna enrera el PEPAC del ministeri. Per tant, nosaltres entenem que seguim estant dins el paquet que ens varen donar.

Agraïm les propostes que heu fet des de..., jo crec que són bones, no hi res a dir, ens agradaria que n'hi hagués més, ens agradaria que n'hi hagués més, perquè també tres propostes, no ho sé, supòs que n'hi ha més, però, és clar, de les tres que s'han dit, és clar, ens agradaria que n'hi hagués una cada setmana, que el debat de l'agricultura dins el Parlament fos l'habitual, no fos una cosa de només quan hi ha sequera o només quan tenim una crisi; hem de fer la passa més que no només sigui una cosa conjuntural, no han de ser propostes de xoc, que de vegades sí que s'han de fer, però que han de ser coses que tirin estructuralment.

Pensem que la PAC anirà bé. Les ajudes, ja ho he comentat.

A Idoia, bé, sí, Antoni Gili, ho diré directament, el coneixem i tenim molt bona relació amb ell i debatem molt i sabem... i ens agraden aquestes propostes que han sortit d'aquí perquè creiem, quasi quasi les hem parlades abans amb ell, i tenim molta relació amb ell, per tant, s'agraeix tenir gent que realment coneix el sector dins aquesta dinàmica.

Només un incís, i coincidesc..., t'ho diré d'una altra manera, en el tema..., és molt diferent un lobby ecologista que un pagès ecologista, això ho hem de tenir molt clar, o un... -perdona-, que un pagès ecològic; l'agricultura ecològica du una tendència, té un segment de mercat, té un model de producció, no és el mateix..., hi ha molts de tipus de productor ecològic, ara, tampoc no és la solució als problemes, però forma part de la solució; és a dir, quan jo parlava que teníem 100 tipus d'explotacions agràries és perquè un pagès que vulgui fer agricultura ecològica l'ha de poder fer i ha de tenir els seus

canals de comercialització, i allà ja s'arriscarà ell, ara tampoc no està clar que no tot ha de ser ecològic, perquè n'hi ha d'altres que no ho poden ser o d'altres que no ho volen ser, però, això sí, sempre acomplint la normativa que ens marca la Unió Europea, en tots els sentits.

Respecte del diputat de Formentera, coincidim en el mateix, a Formentera jo record que fa uns anys fins i tot compràreu una màquina de segar i batre i la regalàreu a la cooperativa, tant de bo cada ajuntament ens regalàs una màquina de segar i batre als pagesos, no sé si m'entens!, només et dic que vagis alerta, aneu, alerta que la Unió Europea no us trobi amb segons què, perquè és delicat, és delicat, però enhorabona, no hi ha res a dir.

El que sí demanaria a tots els diputats, és clar, moltes vegades caiem en una dinàmica un tant estranya dins el Parlament, o això és el que nosaltres veiem, aquí hi ha diputats de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa i de Formentera, i sembla, o la sensació que tenim és que qualche vegada només parlem de l'illa d'on venim, jo el que sí recomanaria és que, quan parlem d'agricultura de les Balears, ho pensam així, amb les particularitats de cada illa, com aquí aixecau la mà, votau, seria molt bo que a l'hora de votar una cosa d'agricultura el diputat de Formentera sapigués com funcionen les explotacions agràries de Menorca, ja sé que només és un i haurien de pagar més, no hi ha cap problema, eh!, però...,

(Remor de veus)

... però, i els diputats de Menorca poguessin conèixer com està articulada Formentera i fer aquesta transversalitat, per conèixer totes les coses, perquè, com que és un debat complex i variat. És molt bo el coneixement que tendríem de cadascun dels nostres pagesos, en el fons veuríeu que molts productes són iguals, però crec que seria interessant.

Amb l'aigua depurada a Formentera, sí, s'ha firmat ara un conveni per posar-la en marxa, se'n va firmar un a Porreres i hi ha un projecte gros el qual pensam que serà molt bo per al sector, que és dur aigua al sud de Mallorca; a veure quan arriba, l'altre dia ens en vàrem anar un poc amb la mosca darrera l'orella, però, bé, veurem, i és aquesta reutilització, aquesta circularitat que, a més a més, el sector fa, amb aigua, no vol dir que facin agricultura rendible, però tens més possibilitats que fent-la fora aigua, per tant, benvinguda. El problema de les aigües depurades tal vegada és un altre, és que està salinitzada moltes vegades, hauríem de demanar d'on vénen aquests pous, que després aboquen l'aigua salina a les canonades que van a les depuradores i acaben contaminant l'aigua i no es pot emprar; els assegurar que no són pagesos els que treuen aigua salinitzada, són uns altres, però existeixen, i s'haurien d'encaïçar.

Allò de l'FP sí que s'ha dit, coincidim perfectament; curiosament aquí tenim una escola d'enginyers agrònoms i d'enginyers agrícoles i l'FP ens queda coixa, tornam moltes vegades a apostar pels màxims nivells, pels quadres alts i ens quedam totalment desmuntats amb els quadres mitjans, que són necessaris. La nova PAC, com ha dit, durà totes aquestes obligacions per al sector, per a nosaltres, de dur llibres digitals, de fer controls, de GPS, d'optimització de recursos, ens

obligaran a això, si tu no tens uns quadres intermedis formats, no ho podràs executar i es perdran els fons.

I quant a Pilar, en això de la PAC, més o menys crec que t'he contestat un poc per on va i el preu del producte també ja t'ho han dit, per a mi, com es determina el preu és un sector que va totalment a l'inrevés del que puguem entendre.

I crec que no em deix res. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Simonet. Ara, en torn de rèplica i per part del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. Joan Mas, per un temps de cinc minuts, Sr. Mas.

EL SR. MAS I TUGORES:

Gràcies, presidenta. Bé, tornar-los agrair les respostes, crec que, com deia un poc la diputada del PSOE, quedam, ens queda curt, per tant o haurem de repetir o haurem de fer alguna trobada informal, no fa falta que tenguí aquest format, però m'ofereix de guia a la visita al Situat de Productors de Mercapalma, que el conec, perquè molts d'anys hi vaig anar dos dies a la setmana, això sí, "lo seu" és arribar allà devers les cinc i mitja o les sis del matí, o sigui que..., per veure-ho.

Aquesta legislatura, almanco en aquesta casa, i crec que pels mitjans de comunicació també, però, s'ha parlat de pagesia, però més enllà del clàssic, és a dir, sempre que parlàvem de pagesia parlàvem d'això, d'inundacions, de sequeres, de reclamació d'ajudes, i aquesta legislatura s'ha parlat de producció d'aliments, de la necessitat d'aquesta producció d'aliments, de la necessitat del producte local, de com d'essencials varen ser els productors el temps de la pandèmia i ara amb la guerra; s'ha parlat prou, crec jo, en els mitjans, fins i tot de la nova PAC, d'insularitat, és a dir, progressam. Jo crec que socialment el discurs o el relat de la pagesia dins la societat progressa i entenem que és bo, que és positiu per a tots, no abasta, no abasta, però és positiu per a tots.

Quan el relleu generacional, jo és que, Joana, havia apuntat el que tu has dit: necessitam prestigiar l'ofici, necessitam prestigiar l'ofici, ho has dit, jo ja ho havia escrit, però ho has dit i et don tota la raó, i d'això també n'hem parlat en aquesta comissió, de la necessitat de prestigiar l'ofici de pagesa o de pagès, per fer-lo atractiu i perquè la societat ens entengui i que la societat ens pugui entendre. I per fer-lo atractiu, perquè és vera que si ens despistam un poc, ens quedarem fora ramaderia, ens quedarem sense ramaderia, és vera que és una feina feixuga, és vera que hi has de ser cada dia, és vera que, sobretot la llet, hi has de ser cada dia, has de munyir cada dia, els 365 dies de l'any, no hi ha volta de fulla, però l'hauríem de fer atractiva, si la fem atractiva, rendible i amb prestigi per ventura hi hauria opció de contractar gent, poder-nos repartir la feina, no ho sé, hauríem de cercar la manera.

Crec que fa falta innovació i investigació, tot i que és vera que a la universitat es cosa, hi ha l'IFAB, que també fa feina, però hauríem d'anar una mica més enllà.

I quant a la formació, que tot va lligat, mà d'obra especialitzada en necessitam. És vera que tens uns quants centres que fan FP, tant a Mallorca com a Menorca; és vera que tot d'una que surts del cicle tens feina, perquè és vera que hi ha molt poca gent que no vulgui seguir estudiant que no tenguí, però també és vera que faria falta mostrar-los més aquests cicles i millorar-los quant a continguts, perquè ens entenguem.

La Universitat també hi fa feina, i aquí hi ha exemples pràctics, hi ha enginyers agrònoms asseguts a aquesta taula que surten de la Universitat de les Illes Balears que fan de pagesos, és a dir, això era una cosa que no passava, qui era enginyer agrònom no es dedicava a la producció, es dedicava o a fer de funcionari o als papers, muntava un despatx, però no es dedicava a la producció, i a dia d'avui hi ha enginyers agrònoms que es dediquen a la producció, això, un temps, només passava a Lleida, que a les famílies dels pagesos el fill enginyer també feia de pagès, això ara passa aquí; i això crec que és bo, perquè li dóna qualitat a la feina, qualitat a l'ofici, crec que és important.

Ara us demanaré: trobau que s'haurien de revisar els acords internacionals quant a importació de producte? És a dir, nosaltres creiem que hi ha un problema aquí, que és que arriba producte de qualsevol lloc del món a preus molt baixos; aquests preus molt baixos són fruit de qualque cosa, són fruit que són grans multinacionals els que exporten i són fruit de les condicions laborals del lloc allà on es produeixen, de les condicions econòmiques dels llocs on es produeixen, de la burocràcia d'aquestes empreses a l'hora de produir, etc., trobau que s'haurien de revisar aquests acords internacionals?

I quant a la península, és evident, el pagès de les Illes Balears per competitivitat, és poc competitiu, és poc competitiu perquè li costa molt produir i n'hem parlat...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Mas, hauria d'anar acabant...

EL SR. MAS I TUGORES:

Acab, vaig acabant, presidenta. El que ha comentat Sebastià, d'Unió de Pagesos, de Calvià, és així, a Calvià -ho vull dir-, el regidor d'Agricultura és de MÉS per Mallorca i és el que ha plantejat posar pressupost per a agricultura de bon de veres.

Acab, necessitam un canvi de paradigma, estic d'acord, Sebastià, amb això de la mesa pel canvi climàtic, crec que és una cosa que hauríem de plantejar, de demanar al Govern des d'aquesta comissió, per ventura ho podem fer. Necessitam un canvi de paradigma, com deia, sou, som essencials.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Mas. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Sió Pons.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Sí, moltes gràcies, Sra. Presidenta. És cert, Sr. Ordinas, que els partits no ho fan tot bé, governi qui governi, però sí li vull dir que el primer pacte amb el sector el va fer el Partit Popular, quan va aprovar la primera Llei agrària de Balears, el S. Simonet ho sap, cadascú almanco que tenguí el que és seu.

I sobre el gran pacte aquest, entre tots els grups, ja he dit que ens sembla perfecte, que cal concretar-ho més, però sí que vull dir que des de la conselleria han tingut tres anys per impulsar-lo i han hagut de ser les OPA els qui ho han hagut de fer, que és una magnífica idea, i li donam suport, però és que la conselleria ha tingut tres anys per dur-la a terme; s'hagués pogut plantejar perfectament, per exemple, dins el Consell Agrari Interinsular, però, és clar, és que no es reuneix des del gener del 2020. Però, bé, li donarem suport i és una molt bona idea, perquè precisament estam convençuts que hem de fer feina tots per donar suport i donar viabilitat al sector primari d'una vegada.

Nosaltres, des del Partit Popular, continuarem presentant propostes, continuarem presentant iniciatives; ara bé, per exemple, jo i el Sr. Mas hem coincidit en moltes iniciatives, des de la nostra postura ideològica totalment diferent, presentades per MÉS per Mallorca o presentades pel Partit Popular, creiem que açò és important, hi ha vegades que les coses n'hi ha prou que venguin d'on venguin perquè no se'ls doni suport, i açò és trist perquè no es dona suport al sector.

Nosaltres continuarem també, lògicament, exercint la nostra feina de control del Govern, sobretot denunciar els incompliments, però, a la vegada, com he dit, donar suport a totes les actuacions a favor dels pagesos, a favor del sector primari.

I vull apuntar un aspecte, que hi he passat just de passada a la meva primera intervenció, que ens preocupa i és la Llei de la cadena alimentària, per què no ha evitat vendre a pèrdues, no ha evitat vendre a pèrdues, per tant, aquí hi ha alguna cosa que no funciona.

Jo, en aquest sentit, vull repetir el que vaig dir a la consellera, i que ho pens així: sense pagesos i pescadors no hi ha producte local i sense producte local no hi ha sobirania alimentària a Balears.

Però, bé, ha estat una compareixença molt profitosa i vull reiterar el nostre agraïment des del meu grup, una vegada més, als compareixents per les seves explicacions.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Pons. Ara per part del Grup Parlamentari Ciudadanos té la paraula el Sr. Méndez.

EL SR. MÉNDEZ I BAIGES:

Sí, gracias, Sra. Presidenta. Sí, tengo ciertas dudas, Sr. Ordinas, sobre este criterio, este paraguas general de ayuda o

atención o compensación por el cambio climático, lo digo porque estaríamos cogiendo un concepto para utilizarlo; es decir, de alguna manera sí que parece..., quiero decir, si estamos de acuerdo en un pacto para la defensa del sector y en un mantenimiento del sector, vayamos directamente a ello, es decir, lo que usted me está diciendo de estar viviendo en esta especie de mala vida de la ayuda de este temporal, con la ayuda de esta desgracia, con la ayuda de la pandemia, con la ayuda de estos temas de fronteras que se llaman okrajinas o ukrajinas o Extremaduras o marcs, según los sitios, y que se tienen que arreglar muchos siglos después, en lugar de estar en esa, vayamos a un tema concreto y pongamos un paraguas concreto.

Tal vez este paraguas podría ser este pacto, esta voluntad entera y general de tener el sector, porque los sectores ayudados, que es un poco lo que me parecía entender también al principio al Sr. Simonet, del problema de las ayudas; yo, generacionalmente, he visto dos sectores muy ayudados y muy tildados de estratégicos continuamente por la política: la minería del carbón, que hasta se le puso un impuesto eléctrico en estos cupos eléctricos que nos pide usted y en estos cupos de combustibles, y deberíamos volver a este concepto; tengamos en cuenta que la minería del carbón, que fue un sector que todo el mundo se hartaba de llamar estratégico, hasta se le puso el impuesto eléctrico al 5%, era para ayuda de ese sector, que ha desaparecido, por cierto, -el impuesto no, el impuesto ha permanecido y además genera IVA, es un impuesto especialmente simpático, es un impuesto que se pone antes de IVA y genera IVA, es un misterio como el de la Santísima Trinidad, es una cosa como imposible..., es tal cosa, es..., hace falta mucha fe para entenderlo-; o el sector, por ejemplo, de los astilleros que también yo, durante toda mi vida, a esos dos he tenido cierta proximidad, los astilleros eran estratégicos y eran absolutamente necesarios, o sea, me da mucho miedo cuando se entra en el mundo de las ayudas, es que..., digo, he visto sectores enteros que, siendo proclamados estratégicos y siendo ayudados han desaparecido, Así que mucho cuidado.

Entonces, digo, me gusta lo del pacto, que este pacto deba incluir todos estos sentidos, o sea, desde eso, la cuestión inicial de que estemos todos de acuerdo en que estamos en unas islas que tienen unas necesidades especiales; la cuestión de la formación y la preparación de nuestra gente para ello, porque es una de las actividades a las que nos podemos dedicar; la cuestión de tener previsto que es una situación sujeta a un montón de condicionantes que pueden suceder de una manera o de otra; en todas estas, esta especie de gran pacto, ya digo, tanto en la detección de cuáles pueden ser los problemas y los problemas futuros que nos podemos encontrar, como la caracterización de las respuestas, creo que las deberíamos tener y que sería muy bueno.

Y en cuanto a esto, creo que es muy de agradecer que ustedes hayan venido aquí y nos hayan dejado claro el catálogo de sus necesidades y ayudas..., digo de..., y es que estas ayudas no era... es ayudas a nosotros, a la comprensión del problema general, porque, como decía la Sra. Ribas, tendemos a ver los tomates en las fotografías de los despachos, ¿no?, y no entender el verdadero problema pisando la tierra y sintiendo lo que hay que sentir en ella.

Muchas gracias, he terminado, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Méndez. Per part del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears té la paraula la Sra. Ribas.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Gracias, presidenta. Miren, una de las oportunidades que nos brinda vivir en una comunidad turística es que podemos vincular la agricultura al sector turístico, tenemos que aprovechar esa circunstancia y ver en el turismo una oportunidad para impulsar nuestra agricultura, promocionando el turismo agrícola para dar a conocer los productos del campo balear a nivel internacional, o estableciendo bonificaciones a los establecimientos hoteleros que ofrezcan producto del sector primario balear en sus instalaciones.

Y aquí comprobamos, decepcionados, como la nueva ley turística, que ahora mismo está en vigor, aprobada por el Gobierno balear, al margen de este Parlamento y sin haber dado audiencia a nadie, una ley aprobada por sorpresa, que se gestó en secreto en el Consolat del Mar, resulta que prevé una obligatoriedad del 3% de producto local sobre el gasto total en alimentos que realice el establecimiento turístico; el porcentaje sube al 4% en los hoteles de 4 y 5 estrellas y al 5% en los agroturismos.

Esto es, desde nuestro punto de vista, totalmente insuficiente, si de verdad queremos apostar por una soberanía alimentaria.

Desconozco cuál es la visión de las asociaciones en esta cuestión y aprovechando que están aquí, me gustaría conocer su opinión al respecto y si han pensado presentar algún tipo de alegación a esa ley que ahora se tramitará en el Parlamento, por lo que podrán presentar enmiendas para intentar corregirla.

En cuanto a la nueva PAC, hace unas semanas estuvo aquí la consejera de Agricultura para explicárnosla, pero a nosotros no nos salen las cuentas igual de bien que a ella. Nos encontramos en un momento crítico para poder garantizar la viabilidad de las explotaciones ante la mayor subida de los precios de los insumos, nunca antes vista en nuestro país, una subida de precios que no viene de ahora, porque ahora la excusa es que todos nuestros males son culpa de la guerra de Ucrania, pero no cuela: hace más de cuatro meses que nosotros ya le pedimos a la consejera medidas concretas para luchar contra la inflación que ahoga al sector, pero, desgraciadamente, no han hecho nada y ahora los agricultores ya están ahogados en un mar de facturas muy difícil de pagar. Y hemos visto movilizaciones en toda España, especialmente en Madrid, donde los agricultores han dicho basta ya, porque lo cierto es que las políticas públicas que están adoptando van en la línea de demonizar al sector primario culpabilizándolo de todos los males, especialmente los que predicán la religión climática.

El cambio climático es una realidad, lo que no es real es que la culpa sea de los agricultores, que es lo que pretenden hacer ver para seguir machacándonos con normativas inasumibles y que no les dejan competir con los productos que vienen de otros países. Eso es lo que yo quería decir en mi primera intervención cuando he hablado de la religión climática.

La nueva PAC no tiene la compensación del pago verde, pero crea una nueva región balear que permite aumentar un 5,5% más por derecho, pasando de los 178 euros actuales a 188 euros; es decir, aumenta un 5,5%, no un 17,6, como nos venden desde la consejería.

Luego está el complemento de los ecoesquemas, que la consejería dice que supondrá un incremento del 23%. También falso, el complemento máximo que se obtendrá con los ecoesquemas permitirá llegar a los 364 euros por hectárea como máximo, pero no nos dicen que desaparecen las ayudas a la producción integrada, que son infinitamente superiores a las migajas de los ecoesquemas.

Los cultivos hortícolas bajo plástico podían llegar hasta los 400 euros por hectárea, que, sumado al resto de ayudas, llegaba a los 578,12. Por lo que ahora la ayuda no sólo no aumentará sino que disminuirá en muchos casos; 364 euros de la nueva PAC frente a los 578 que se cobraban hasta ahora, esto es un 37% menos.

Y si a eso le sumamos el encarecimiento de todos los insumos para desarrollar la actividad, lo más probable es que, si no adoptamos medidas urgentes ya, en 2023 se podrá cerrar la Consejería de Agricultura y Pesca, porque habrá más funcionarios y personal laboral que agricultores a los que prestar ayudas. Por eso, es necesario empezar ya a buscar complementos mediante líneas de ayuda de PDR específicas para paliar la pérdida de ingresos por producción integrada.

Y, en cuanto a nuestras propuestas de agricultura, siempre han sido las mismas, las medidas que he citado en mi primera intervención, y que le trasladé a la consejera hace ya dos años y medio al inicio de la legislatura, son calcadas a las que figuraban en nuestro programa electoral para las elecciones autonómicas de 2019, y está así recogido en el *Diario de Sesiones* de esta misma comisión, de fecha 26 de septiembre de 2019, pueden comprobarlo, está colgado en internet. Porque, de hecho, nuestro programa electoral en materia de agricultura lo elaboró el mismo Antonio Gil, y que ustedes han mencionado, que, como saben, es titular de una explotación, además de profesor universitario y una persona de gran solvencia y experiencia en el sector.

Así que, no se crean todo lo que dicen de nosotros, sobre todo si viene de otras formaciones políticas o de determinados medios de comunicación, les invito a que se informen directamente en nuestras redes sociales o en nuestra página web y, sobre todo, que se guíen por lo que oyen directamente y lo que ven. No se fíen de lo que les cuenten, porque en política hay demasiados intereses que hacen tentador manipular la realidad, sobre todo cuando aparecen formaciones políticas nuevas, cuando los partidos de siempre no quieren perder sus cuotas de poder.

Y para terminar, en cuanto a la situación..., ¿me da tiempo?

LA SRA. PRESIDENTA:

Ha esgotat el temps, Sra. Ribas.

LA SRA. RIBAS I MARINO.

He esgotat el temps? Idò, res, ja està.

Muchas gracias por haber venido.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Ribas. Ara per part del Grup Parlamentari Mixt té la paraula el Sr. Sanz.

EL SR. SANZ I IGUAL.

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, la primera qüestió, aclarir que sí que m'han interpel·lat sobre "ajuntament gros", que han dit que si Formentera era un ajuntament gros. Formentera és un consell i ajuntament, és l'única institució estatal que ara mateix té aquesta situació administrativa i és per això que sí es considera com un ajuntament gros, perquè ho és, és un ajuntament a part d'un consell.

Respecte del canvi climàtic, que continuem amb el tema, a veure, el canvi climàtic hi ha grups que el neguen, ara no el neguen, sí que el neguen, depèn del moment o què han de respondre o quan els interpel·len directament diuen que sí o que no; el canvi climàtic és una realitat, l'agricultura, la ramaderia, les activitats humanes, totes, contribueixen al canvi climàtic, no és que diguem que l'agricultura sigui la que més contamina o la que menys contamina, no és que diguem que..., el que sabem és que l'activitat humana és la que contribueix al canvi climàtic. I en el cas de l'agricultura, l'agricultura intensiva i mal feta sí que contribueix a un augment del canvi climàtic, no vol dir que la que es faci a Balears sigui la que contribueixi, però és important també aclarir-ho, que quan es diu que l'agricultura o la ramaderia no contribueixen, una explotació ramadera molt grossa que tingui alts nivells de metà produïts pels excrements i que no estiguin ben tractats, sí contribueix al canvi climàtic. I llavors s'ha de dir que això que no contribueix, no, pot ser una agricultura extensiva ben tractada, amb un reaprofitament i la circularitat de residus amb una bona planta orgànica no contribueix, perquè es reaprofita tot aquest material i llavors no contribueix, sinó que, a més, és una ferramenta de circularitat.

Respecte del pacte estratègic sí que és cert que abans pot ser no hi he fet cap esment, de veritat que sí que nosaltres hi estaríem d'acord, el que passa és que fer pactes, moltes vegades la cultura de pacte crec que a Formentera la tenim clara, hi ha un pacte de govern, aquí al Govern també la tenim clara, hi ha un pacte de govern, per desgracia hi ha altres grups que també tenen altres tipus de pactes que a mi personalment em fan por, llavors, la cultura de pacte s'estén, però no saben en quin sentit podem arribar que arribi, però, bé, en els temes importants seria molt important que arribéssim a un pacte que estigués per sobre de les ideologies i pensàs directament en el bé de tots. Que està bé el que diu, torn al canvi climàtic, que si no fem mesures al final no tindrem res a conservar perquè ens ho haurem carregat.

Sobre la màquina de segar i batre, que ha dit, també, ara mateix, hi ha un projecte, un trull, també es treballant en un trull, que és pel que els deia què és que...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... no m'havia sentit sobre l'ajuntament, és que Formentera realment és un ajuntament gros, perquè és un consell i ajuntament, és una particularitat que el nostre secretari del Consell de Formentera repeteix contínuament, perquè és cert que és una singularitat administrativa i legislativa.

Després també m'han dit sobre el debat de..., estiguin tranquils que quan s'ha de votar alguna proposició que afecta altres illes que no són Formentera, crec que el Sr. Mas els pot garantir que l'estudio amb..., però sí que és cert també que quan parl moltes vegades de Formentera és per una cosa, el peix gros pràcticament sempre es menja el petit, i si jo, com a diputat de Formentera, no parl de Formentera, és complicat que es parli de Formentera a la cambra autonòmica, i és cert que s'ha d'aprofitar aquest espai per poder fer-ho, però sí que si també es proposen les coses de Formentera, consider que s'han fet coses molt bé en matèria agrària i ramadera, i per això també les traslladem per si es poden fer també a altres zones, com Mallorca.

Ha dit l'Ajuntament de Calvià. I després el tema de l'FP, que sí m'han contestat les preguntes. No els ho he dit al principi, gràcies per contestar gairebé totes les preguntes que els he fet de tots els punts. En el tema de l'FP és important tenir clara una cosa, l'FP, ho han dit també, ho han dit vostès, que té un cost elevat pels alumnes que tenen; jo no diria un cost, diria una inversió, de veritat, no és una despesa, és una inversió, perquè crec que si parlem d'ajudes a moltes bandes, aquesta també és una inversió necessària perquè el camp es trobi cobert i es trobi protegit.

Sobre la formació hem parlat, una cosa que em fa gràcia, que diuen, és que no hi ha formació ramadera a Mallorca -ara parlaré de Formentera, no els hi diré totes les branques que no tenim i que ens hem de desplaçar per poder-les fer-, que és curiós que quan a l'illa grossa s'adonen del que no tenen i han de sortir fora, ara sí que els ho trasllado, quan tantes vegades es parla del que no tenim a Formentera i alguna cosa és necessària, justament és per aquest motiu, per la dificultat, però per la part formativa dels alumnes també els ho dic: si tu a un alumne li proposes que vagi a Menorca a estudiar ramaderia a Menorca pot ser l'alumne estarà encantat i serà una experiència també positiva per a ell sortir del seu entorn còmode per aprendre d'una altra manera. La formació també és una part important que de vegades també pensam si aquesta inversió, aquests sous que suposarien posar aquesta branca a Mallorca...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Sanz, ha d'acabar.

EL SR. SANZ I IGUAL:

... -sí, acab ja-, es podrien fer-hi més d'una cosa.

Bé, gràcies per la seva intervenció i esperem la convidada aquesta a les cinc de la matinada, que els dic que jo m'aixeco per agafar la barca per venir aquí.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Sanz. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Carbonero.

LA SRA. CARBONERO I SÁNCHEZ:

Sí, trob que m'havia indicat -gràcies, presidenta-, m'havia indicat que se m'havia acabat el temps, no? Ah!, no, que tenia cinc minuts més.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, té cinc minuts, sí.

LA SRA. CARBONERO I SÁNCHEZ:

D'acord, moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bé, hi ha hagut un parell de cosetes que no m'han quedat respostes, però no hi incidiré perquè crec que hem de reiterar l'agraïment d'aquesta compareixença, que hagin vingut a explicar la realitat del sector.

I nosaltres reiteram, com a Grup Parlamentari Socialista, la nostra disposició a tenir aquest diàleg constant i també a escoltar activament per poder fer propostes el més assenyades i el més concretes possibles que puguin donar solucions als reptes del sector.

Creiem que realment ens trobam en un moment clau, de fet, és el moment de canvi. Estam realment contents que sigui per part vostra que s'hagi posat damunt la taula el tema del canvi climàtic, creiem que és un factor molt important, creiem també que el sector agrari és dels sectors que es veurà més perjudicat pels efectes d'aquest canvi climàtic, per tant, és un tema també a tenir en compte per les conseqüències que té.

I no m'estendré més, simplement reiteram la nostra disposició per a tot el que considereu, les propostes que s'han fet des de fer la visita a Mercasur... ai!, a...

(Se sent una veu de fons que diu "Mercapalma")

... Mercapalma, -jo som de Menorca, perdonau-...

(Algunes rialles i remor de veus)

..., sí..., no, no, no, però m'ofereix per fer la visita, estaria encantada, i tot el que sigui apropar-nos al sector crec que és una bona idea perquè és realment important saber el dia a dia, no només del vostre sector, de tots, però és importantíssim, com he dit al principi a la primera intervenció, que es conegui la vostra feina, que es posi en valor la vostra feina i també és important posar en valor no només el producte, sinó també totes les famílies que hi ha darrera aquest producte.

I res més, moltes gràcies, presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Carbonero. Ara, en torn de rèplica i per part dels representants de les entitats productores, teniu trenta

minuts a distribuir entre tots, però sí que els demanaria brevetat i perquè pugueu tenir el mateix ordre d'intervencions sí que ara donaria la paraula al Sr. Simonet, després a la Sra. Mascaró i després que tancàs el Sr. Ordinas, si els sembla bé. Per tant, Sr. Simonet, té la paraula.

EL SR. GERENT DE L'ASSOCIACIÓ AGRÀRIA DE JOVES AGRICULTORS DE BALEARS, ASAJA (Joan Simonet i Pons):

Gràcies. Ràpidament, començaré un poc per ordre. Revisar els acords internacionals quant a importació de productes, crec que sí, vull dir que, de fet, contínuament es revisen, ara s'han revisat, vull dir que es revisen. És clar, aquí xocam amb la dinàmica aquesta..., i enganx amb el que deia el diputat de Ciutadans de les ajudes, la Unió Europea, la seva filosofia és tenir un sector agrari subvencionat, controlar els preus dels productes agraris que no es disparin, per la gran por a la inflació, i, és clar, començam a entrar dins aquesta dinàmica, s'estimen més donar doblers als pagesos que no pagar, que no fer polítiques que es paguin els preus justs dins els nostres circuits i permetre el comerç internacional de productes que vénen amb totes aquestes condicions que us deia. És un debat molt complex, però, en principi, nosaltres pensam que sí, que tots aquests acords intervenen.

I després hi ha tota la geopolítica, interessa ajudar el Marroc perquè ara ens interessa més que Algèria o a l'inrevés. I, és clar, comences a entrar dins unes dinàmiques que moltes vegades escapen als pagesos, però, al final explica-ho tu a Tomeu, que s'aixeca a les sis del matí per anar a donar menjar a les ovelles, i llaura i torna a les vuit del vespre a ca seva, explica-li tu això de la geopolítica mundial i els acords internacionals! És complicat, però sí, jo crec que totes les associacions agràries, aquí, a Balears, i a nivell estatal, pensen en el tema de revisar aquests acords internacionals.

Les ajudes van un poc vinculades amb això, el sector agrari a Espanya, des de jo crec que sempre, ha tengut aquest ús, la diferència és que ara vénen amb unes ajudes de la PAC i fa 60 anys, dia 1 de gener, del Palacio del Pardo sortia un decret que deia: "Españoles, el trigo este año a 25 pesetas", i el comprava l'Estat. Vull dir que sempre hi ha hagut aquestes polítiques intervencionistes.

I el motiu real és pel que diem aquí, perquè és un sector estratègic, perquè és un sector que... el del carbó ha caigut, exactament, però prova tu de menjar carbó, és a dir, no te'l pots menjar, el que realment és bàsic i estratègic per a les persones és el sector agrari i hem de cercar totes aquestes fórmules que es vinculin en aquest sentit.

Respecte del que deia Idoia, el 3%, té ser franc, sí, és un pacte amb el sector, vàrem parlar del percentatge que havia de ser, si havia de ser el 3, el 4 o el 5, ens reunirem, parlarem i vàrem decidir no passar-nos de frenada. Si tu penses que si només tenim un subministre del 15% a les produccions actuals, a la població, que el 3% d'aquest milió més de turistes que vénen cada any de mitjana, de població flotant, entren, idò pràcticament passam fins a un 18, per la qual cosa ja ens aniria bé. També pensam que això pot ser revisable a futur.

Després hi havia altres iniciatives que al final no s'han recollit, però te les diré perquè sàpigues que nosaltres proposàvem, almenys des d'ASAJA, una cosa que proposam des de fa molt de temps, que si un hotelier passava del 3 al 10 se'l bonificàss l'ecotaxa, per posar-te un exemple. Al final la pujada crec que queda en el foment del producte, en el foment de... en una promoció especial i en una cosa..., vull dir que...

(Se sent una veu de fons iningel·ligible)

... en un segell identificatiu, sí, hi ha una cosa... -perdona?...

(Se sent una veu fons iningel·ligible)

..., ajudes que pugui tenir; bé, són fórmules que estan obertes a tot el que sigui, però en aquest 3 ens estimat més no passar-nos de frenada perquè després un dels drames que també podem tenir nosaltres és no ser capaços de respondre. Com t'he explicat, si demà es posàs una llei que fos el 20% dels hotels, és que no hi hauria població o simplement el consumidor local no trobaria. Per tant, comencem, obrim aquesta via i d'aquí un any o dos, si veiem que en això hi ha capacitat, ja reformarem la llei i la passarem al 5. Crec que en aquest cas concret les passes són les adequades.

La mobilització a Madrid, bé, jo hi era a la mobilització de Madrid, vull dir que hi vàrem anar.

En el tema de la PAC, és clar, el tema és un poc més que 168 de mitjana, perquè aquí tu consideres el pagament bàsic més el pagament verd, però ara entràriem en un debat tècnic de percentatge i el que sigui, sí que és cert que les produccions integrades d'hortalissa, i fruita, sobretot, sí que estaven o empatades o anaven baixant, això és cert, però les darreres notícies que tenim és que, com que en aquest moment també des del sector parlem amb la conselleria per al Pla de Desenvolupament Rural, les darreres notícies que ens arriben és que s'intentarà tornar posar una producció integrada per a segons quins sectors, perquè quan hem anat amb les simulacions que hem fet des del sector, a la conselleria li hem dit: és que aquí això no ens va bé. Per tant, sembla que podrà anar en aquest sentí. És clar, el PDR es comença a moure ara i fins d'aquí a un any no tendrem notícies.

Acab, de Formentera, bé, jo de Formentera, record diputats molt agràries en aquest parlament, Pep Mayans, no sé si ja fa devers vint anys, que és enginyer agrònom també, era aquí i era un peix petit que pitjava fort damunt el peix gros, ho record perquè les mesures agràries que duia tiraven endavant, és a dir, tenia una vocació molt agrària. M'agradaria que de Formentera també tinguéssiu aquesta empremta en aquest sentit.

I reduesc, acab ja, per deixar als meus companys, el tema del canvi climàtic, és un tema complex, és cert, ho notam, notam que hi ha variacions; estam totalment d'acord que el sector agrari no és el culpable del canvi climàtic, i molt menys el sector agrari de Balears, perquè si qualcú diu que el sector agrari de Balears té la culpa del canvi climàtic..., o ho tornaré dir d'una altra manera: tant de bo el sector agrari de Balears fos culpable del canvi climàtic!, com la paradoxa que he fet abans.

Dins el canvi climàtic tenim diverses coses, un tema de lluita, que sí que s'ha de lluitar, però, alerta, també hi ha un tema d'adaptació, no només és lluitar contra el canvi climàtic, sinó el sector agrari... i com que hi haurà coses que sí o sí vendran, hem de cercar aquesta adaptació. I ens podem trobar, curiosament, i hem d'estar alerta amb paradoxes, que també passen a nivell mundial, si nosaltres tenim un sector agrari dèbil i petit i el volem fer créixer, tal vegada és cert que globalment hem de pujar les nostres emissions de CO₂ al sector agrari o hem de pujar les nostres emissions de nitrogen al sector agrari perquè necessitam créixer. Això és el mateix que passa a nivell mundial, hem d'impedir el desenvolupament dels països del tercer món perquè no contaminin? No, passa perquè els que contaminen molt redueixin i els que estam més enrere o més d'això, i necessitam justificadament fer una passa endavant, la puguem fer també, no tot ha de ser aturar-nos, hem de jugar amb coneixement de la realitat del sector.

I, finalment, totalment d'acord, no sé qui ho ha dit, però que la formació mai no és una despesa, sinó que és una inversió.

I jo ja, res més.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Simonet. La Sra. Mascaró, si vol afegir res més, té la paraula.

LA SRA. GERENT D'UNIÓ DE PETITS AGRICULTORS I RAMADERS, UPA ILLES BALEARS (Joana Mascaró i Obrador):

Jo pràcticament tenc poca cosa a dir perquè Joan ho ha respost tot i nosaltres estam totalment, el cent per cent d'acord amb tot el que ha dit ara.

Només dir una cosa del tema que heu parlat de revisar els acords internacionals, del tema del canvi climàtic, i és que, com havia dit abans a la primera exposició, quin sentit té aquí que puguin entrar productes de fora que ni aconsegueixen els mateixos requisits, ni passen els mateixos controls, ni la mateixa normativa que hem de complir nosaltres, i aquí està prohibit emprar els productes que empren allà, perquè són nocius per al medi ambient i per a la salut humana, però després els podem consumir? Quin sentit té això?

Així com també la carn que entra de segons quins tipus de granges, que aquí, a Europa, estan prohibides i després ens entra la carn i la podem consumir. Tots aquests productes entren amb un preu molt més econòmic que els nostres perquè empren productes i fan coses que aquí, en teoria, no les podem fer, que fan que abaixi el seu cost de producció i després pugui entrar.

Nosaltres, que acomplim tota la normativa, fem tot el que ens demanen, passam tots els controls que hi hagi, no us podeu fer una idea els controls que passen els pagesos i els ramaders d'aquí, a les Illes, o d'Europa, perquè si no hi són, si no estàs dins aquest sector no t'ho creus tot el que fan, i després, és clar, el nostre cost de producció és un altre, però tot això que, en teoria, és dolent, entra i ens ho menjam, i no ho podem fer aquí.

Totes aquestes coses no tenen sentit. Això és l'únic que volia afegir.

I una altra cosa, que abans el diputat de MÉS havia dit que jo havia dit que el sector era mort, no és mort, és a la UCI, entre tots encara el podem reviuire.

Ja està .

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Mascaró. I ara, per acabar, té la paraula el Sr. Ordinas.

EL SR. SECRETARI GENERAL D'UNIÓ DE PAGESOS DE MALLORCA (Sebastià Ordinas i Capó):

Bé, jo estic content d'avui, del resultat d'avui. Crec que totes les aportacions de tots els partits polítics i totes les vostres propostes són perfectament adequades al sector i, per tant, el que farem, la nostra feina serà posar totes aquestes propostes que heu fet tots a un document i us el farem arribar a tots.

Així com, ara més que mai, per ventura és que la desgràcia duu a la unió, les organitzacions agràries de colors i idiosincràsies completament diferents estam més enteses que mai, sí que crec que ens veiem en l'obligació de demanar-vos a vosaltres que també pugueu estar en aqueixa entesa i pugueu tenir aqueixa entesa entre tots vosaltres per al pacte de la pagesia que us demanam, i que abans que acabi la legislatura pugui veure la llum i, per tant, el puguem signar entre tots i, al cap i a la fi, totes aquestes propostes que heu fet les puguem posar a un document.

Res més, moltes gràcies per haver-nos donat veu i que ens hagueu escoltat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé. Acabat el debat, volem agrair la presència i les explicacions, molt interessants, per part dels tres representants de les entitats productores del sector primari de les Illes Balears.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió. Bon dia a tothom.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS
